

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори разширен състав)

12 септември 2007 година *

По дело T-25/04,

González y Díez, SA, установено във Villabona-Llanera, (Испания), за което се явяват адв. J. Díez-Hochleitner и адв. A. Martínez Sánchez,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която първоначално се явява г-н J. Buendía Sierra, в качеството на представител, а впоследствие г-н С. Urraca Caviedes, в качеството на представител, подпомаган от адв. Buendía Sierra,

ответник,

с предмет искане за отмяна на членове 1, 3 и 4 от Решение 2004/340/ЕО на Комисията от 5 ноември 2003 г. относно помощите за покриване на изключително големи разходи в полза на предприятието González y Díez, S.A. (помощи за 2001 г. и злоупотреба с помощите за 1998 г. и 2000 г.) и за изменение на Решение 2002/827/ЕОВС (ОВ L 119, 2004 г., стр. 26),

* Език на производството: испански.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(втори разширен състав),

състоящ се от: г-н J. Pirrung, председател, г-н A. W. H. Meij, г-н N. J. Forwood,
г-жа I. Pelikánová и г-н S. Papasavvas, съдии,

секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 31 януари 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

- ¹ Член 5, параграф 1 от Решение № 3632/93/ЕОВС на Комисията от 28 декември 1993 година за установяването на общностни правила за държавните помощи за въгледобивната промишленост (ОВ L 329, стр. 12) гласи следното:

„Помощи за покриване на изключително големи разходи

1. Държавните помощи, които се отпускат на предприятия, за да им позволят да покрият разходите, произтичащи или произтекли в резултат на

модернизирането, рационализацията и реструктурирането на въгледобивната промишленост, и които не са свързани с текущото производство („наследени задължения“), могат да се считат за съвместими с общия пазар, при условие че размерът им не надхвърля тези разходи. Тези помощи могат да се използват в следните случаи:

- за покриване на разходите, направени само от предприятия, които извършват или са извършили реструктуриране,

- за покриване на разходите, направени от няколко предприятия.

Категориите разходи, произтичащи от модернизацията, рационализацията и реструктурирането на въгледобивната промишленост, са определени в приложението към настоящото решение.“ [неофициален превод]

- 2 Приложението към Решение № 3632/93, озаглавено „Дефиниция на разходите, посочени в член 5, параграф 1“, предвижда по-специално:

„I. Разходи, направени само от предприятия, които извършват или са извършили реструктуриране и рационализация, т.е.

единствено:

[...]

- в) изплащане на пенсии и обезщетения извън законоустановената система на работници, които са загубили своята работа в резултат на реструктуриране и рационализация, и на работници, придобили правото на такива плащания преди реструктурирането;

[...]

- д) остатъчни плащания, които са резултат от данъчни, правни или административни разпоредби;
- е) допълнителна работа по осигуряване на безопасността под земята поради реструктуриране;
- ж) минни щети, доколкото са предизвикани от мини, които преди това са били в експлоатация;
- з) остатъчни разходи, свързани с плащания на органи, отговарящи за водоснабдяването и отвеждането на отпадъчните води;
- и) други остатъчни разходи, свързани с водоснабдяването и отвеждането на отпадъчните води;

[...]

- к) изключителна присъща амортизация, при условие че тя е резултат от реструктурирането на промишлеността (без да се взема под внимание каквато и да е преоценка, направена след 1 януари 1986 г., при условие че същата е по-висока от ръста на инфлацията);

- л) разходите, свързани с поддържането на достъпа до запасите от въглища след спиране на експлоатацията.

[...]“ [неофициален превод]

- 3 От член 12 от Решение № 3632/93 следва, че същото е влязло в сила на 1 януари 1994 г. и действието му е изтекло на 23 юли 2002 г.

- 4 Член 7 от Регламент (ЕО) № 1407/2002 на Съвета от 23 юли 2002 година относно държавните помощи за въгледобивната промишленост (ОВ L 205, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 124) гласи:

„Помощ за покриване на изключително големи разходи

1. Държавните помощи, които се предоставят на предприятия, извършващи или извършвали дейности, свързани с въгледобивната промишленост, с цел те да бъдат улеснени при покриване на разходите по рационализация и реструктурирането на въгледобивната промишленост, които не са свързани със

сегашното производство („наследени задължения“), може да се счита за съвместима с правилата на общия пазар, при условие че платената сума не надхвърля понесените разходи. Тези помощи може да се използват в следните случаи:

а) за покриване на разходи, направени само от предприятия, които са извършвали или извършват реструктуриране, тоест разходи, свързани с възстановяване на околната среда на бивши въглищни мини;

б) за покриване на разходи, направени от няколко предприятия.

2. Категориите на разходите, които се отнасят до модернизация [другаде в текста „рационализация“] и реструктуриране на въгледобивната промишленост, са посочени в приложението.“

5 Приложението към Регламент № 1407/2002, озаглавено „Дефиниция на разходите, упоменати в член 7“ предвижда по-специално:

„1. Понесени разходи и разходи по обезпечаване, направени само от предприятия, които са извършили или извършват реструктуриране или рационализация.

По изключение [другаде в текста „единствено“]:

[...]

- в) изплащане на пенсии и добавки [Другаде в текста „обезщетения“] извън законната система на работници, които са загубили своята работа в резултат на реструктурирането и рационализация, както и на работници, които имат право на такива плащания преди реструктурирането;

[...]

- е) остатъчни плащания, които са резултат от административни, правни или данъчни разпоредби;
- ж) допълнителна работа по осигуряване на безопасността под земята, свързана със закриването на производствени единици;
- з) минни щети, при условие че са предизвикани от производствените единици, които са предмет на закриване, и са свързани с реструктуриране;
- и) разходите, свързани с преустройство на бивши въгледобивни обекти, а именно:

- остатъчни разходи, свързани с изплащане на обезщетение [Другаде в текста „плащания“] на органи, отговарящи за водоснабдяването и отвеждането на отпадъчните води,

- други остатъчни разходи, свързани с водоснабдяването и отвеждането на отпадъчните води;

[...]

- к) изключителна присъща амортизация, при условие че тя е резултат от закриването на производствени единици (без да се взема под внимание каквато и да е преоценка, направена след 1 януари 1994 г., и при условие че е по-висока от ръста на инфлацията);

[...]“

- 6 Член 14, параграф 1, втора алинея от Регламент № 1407/2002 предвижда, че същият се прилага от 24 юли 2002 г.
- 7 Известие 2002/С 152/03 на Комисията относно някои аспекти на обработването на преписките в областта на конкуренцията в резултат на изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС (ОВ С 152, 2002 г., стр. 5) уточнява последиците, които Комисията възнамерява да изведе от изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС във връзка по-специално с обработването на преписките относно държавните помощи за въгледобивната промишленост.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 8 Жалбоподателят е минно предприятие, чиито обекти се намират в Астурия. То обхваща една открита мина в сектора, наречен „Buseiro“, и две подземни мини в сектора, наречен „Sorriba“, едната от които се намира в подсектор „La Prohida“, а другата в подсектор „Tres Hermanos“.

- 9 С решения 98/637/ЕОВС от 3 юни 1998 г. (ОВ L 303, стр. 57) и 2001/162/ЕОВС от 13 декември 2000 г. (ОВ L 58, 2001 г., стр. 24) относно предоставянето от Испания на помощи за въгледобивната промишленост съответно за 1998 г. и 2000 г. Комисията по-специално разрешава на Кралство Испания да предостави помощ за покриване на изключително големи разходи в приложение на член 5 от Решение № 3632/93, предназначена да покрие техническите разходи по закриване на мините в резултат на мерките за модернизация, рационализация, реструктуриране и съкращаване на дейността на испанската въгледобивна промишленост.
- 10 За 1998 г. и 2000 г. испанските власти изплащат на жалбоподателя суми в размер съответно на 651 908 560 испански песети (ESP) (или 3 918 049,35 EUR) и 463 592 384 ESP (или 2 786 246,34 EUR), предназначени за покриване на техническите разходи за намаляване на годишния капацитет за производство с 48 000 т през 1998 г. и с 38 000 т през 2000 г. Намаляването на капацитета за производство е трябвало да бъде извършено както следва: през 1998 г. — изцяло в откритата мина в Buseiro, а през 2000 г. — в подземната мина в Sorriba (подсектор La Prohida) в размер на 26 000 т, както и в откритата мина в Buseiro в размер на 12 000 т.
- 11 На 23 юли 1998 г. дружеството Mina la Camocha придобива 100 % от капитала на жалбоподателя. Вследствие информации, появили се в пресата през юни 1999 г., навеждащи на мисълта, че помощите, получени от жалбоподателя през 1998 г., са превишавали разходите за предполагаемото намаляване на капацитета, като се има предвид, че последните са били осчетоводени като доход от дейността и са били изплатени на дружеството-майка, Комисията решава да анализира отпускането на помощите за покриване на изключително големи разходи в полза на жалбоподателя и с писмо от 25 октомври 1999 г. иска Кралство Испания да ѝ предостави информация по този въпрос. В последващи писма Комисията разширява исканията си за сведения и по отношение на помощите за 2000 г. и 2001 г. По време на обмен на кореспонденция, продължил до април 2002 г., испанските власти изпращат исканата информация.

- 12 С писмо от 21 ноември 2000 г., допълнено с писма от 19 и 21 март 2001 г., Кралство Испания уведомява Комисията за помощите за въгледобивната промишленост, които възнамерява да отпусне през финансовата 2001 година. Тези помощи са включвали по-специално сумата от 393 971 600 ESP (2 367 817 EUR) за покриване на разходите на жалбоподателя, свързани с намаляването на годишния капацитет за производство с 34 000 т, което е трябвало да се извърши през 2001 г. в подсектора La Prohida.
- 13 С Решение 2002/241/ЕОВС от 11 декември 2001 година относно предоставянето от Испания на помощи за въгледобивната промишленост за 2001 г. (ОВ L 82, 2002 г., стр. 11), Комисията разрешава на Кралство Испания да изплати помощите, предназначени за покриване на техническите разходи по закриване на мините в резултат на мерките за модернизация, рационализация, реструктуриране и съкращаване на испанската дейност в областта на въгледобива, с изключение по-специално на помощите за жалбоподателя, по отношение на които Комисията заявява, че ще се произнесе по-късно. Във връзка с последните Комисията е възнамерявала първо да анализира информацията относно помощите, предоставени на жалбоподателя за 1998 г. и 2000 г., която испанските власти е трябвало да ѝ съобщят.
- 14 С писмо от 13 май 2002 г. Кралство Испания уведомява Комисията, че преди постановяване на решението ѝ по този въпрос, е изплатило на жалбоподателя сума в размер на 383 322 896 ESP (2 303 817 EUR) за 2001 г., което е било по-малко от размера, за който е било изпратено уведомление.
- 15 С Решение 2002/827/ЕОВС от 2 юли 2002 г. относно предоставянето от Испания на помощи в полза на предприятието González y Díez, SA за 1998 г., 2000 г. и 2001 г. (ОВ L 296, стр. 80) Комисията обявява помощите, предоставени на жалбоподателя за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране за 1998 г., 2000 г. и 2001 г. в размер на 5 113 245,96 EUR (850 772 542 ESP), за несъвместими с общия пазар. Тази сума е съответствала, от една

страна, на сумата на помощите, изплатени за 1998 г. и 2000 г. общо в размер на 2 745 428,96 EUR (456 800 943 ESP), и от друга страна, на помощта в размер на 2 367 817 EUR (393 971 600 ESP), за която Кралство Испания уведомило Комисията за 2001 г.

- 16 На 17 септември 2002 г. жалбоподателят предявява жалба за отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827. Жалбата е регистрирана в Секретариата на Първоинстанционния съд под номер T-291/02.
- 17 С оглед доводите, представени в рамките на тази жалба, Комисията изразява съмнение по отношение на някои части от процедурата, довела до приемането на Решение 2002/827. Поради това Комисията решава отново да открие официалната процедура по разследване с цел отмяната на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 и заменяне на последното с ново решение. С писмо от 19 февруари 2003 г. Комисията уведомява Кралство Испания за решението си да открие процедура по член 88, параграф 2 ЕО. Покана за представяне на мнения съгласно тази разпоредба е публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* от 10 април 2003 г. (ОВ С 87, стр. 17).
- 18 На 5 ноември 2003 г. Комисията приема Решение 2004/340/ЕО относно помощите за покриване на изключително големи разходи в полза на предприятието González y Díez, SA (помощи за 2001 г. и злоупотреба с помощите за 1998 г. и 2000 г.) и за изменение на Решение 2002/827 (ОВ L 119, 2004 г., стр. 26) (наричано по-нататък „оспорваното решение“). Кралство Испания е уведомено за оспорваното решение на 6 ноември 2003 г. с уведомление под номер С (2003) 3910 и решението е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 23 април 2004 г.
- 19 Член 1 от оспорваното решение предвижда, че помощите, предоставени от Кралство Испания на жалбоподателя в размер на 3 131 726,47 EUR за покриване съгласно член 5 от Решение № 3632/93 на изключително големите разходи за

преструктуриране за 1998 г. и 2000 г., представляват неправомерно приложение на решения 98/637 и 2001/162 и са несъвместими с общия пазар.

- 20 Член 2 от оспорваното решение обявява за съвместими с член 7 от Регламент № 1407/2002 помощите в размер на 2 249 759,37 EUR (374 328 463 ESP), изплатени на жалбоподателя за покриване за 2001 г. на изключително големите разходи за закривания, настъпили през периода 1998—2001 г.
- 21 Член 3, буква а) от оспорваното решение обявява помощта в размер на 602 146,29 EUR (100 188 713 ESP), предоставена за 2001 г. за инвестициите в минни инфраструктури за целите на експлоатацията на подсектор Tres Hermanos, за несъвместима с член 7 от Регламент № 1407/2002. Член 3, буква б) от оспорваното решение добавя, че помощта в размер на 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), отпусната за 2001 г. за учредяване на обезпечение, предназначено за покриване на бъдещи разходи, свързани със закриването на подсектор La Prohida и с частичното закриване на подсектор Buseiro, осъществени през периода 1998—2001 г., също е несъвместима с посочената разпоредба.
- 22 Член 4, параграф 1, буква а) от оспорваното решение разпорежда на Кралство Испания да си възстанови от жалбоподателя помощите, изплатени за 1998 г. и 2000 г., посочени в член 1 от същото решение. Член 4, параграф 1, буква б) от оспорваното решение разпорежда възстановяване от жалбоподателя на сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), платена неправомерно преди даване на разрешение от Комисията за финансовата 2001 година, която представлява непозволено превишение на помощите, разрешени по силата на член 2 от оспорваното решение, както и на всяка друга сума, ако има такава, която е изплатена неправомерно при същите обстоятелства.

- 23 Член 6 от оспорваното решение предвижда, че членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 се заличават.
- 24 Вследствие на молба за обявяване липса на основание за постановяване на решение по същество, внесена от Комисията, Първоинстанционният съд прекратява производството по дело T-291/02 с Определение от 2 септември 2004 г. по дело González y Díez/Комисия.

Производство

- 25 Жалбоподателят внася настоящата жалба в Секретариата на Първоинстанционния съд на 22 януари 2004 г.
- 26 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (втори разширен състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, поставя писмени въпроси на страните, на които последните отговарят в определения срок.
- 27 В хода на заседанието, проведено на 31 януари 2007 г., страните излагат устно становищата си и отговарят на поставените от Първоинстанционния съд въпроси.
- 28 По време на заседанието жалбоподателят предоставя документ, съдържащ схематични представяния на сектор Sorriba. След изслушване на страните документът е приложен към съдебната преписка по решение на председателя на втори разширен състав.

- 29 Комисията получава разрешение да внесе в Секретариата на Първоинстанционния съд документ, озаглавен „Anexo al informe pericial sobre la ayuda a la reducción de actividad de la empresa Gonzáles y Díez, SA“ (Приложение към експертен доклад относно помощта за съкращаване на дейността на предприятието Gonzáles y Díez, SA), с дата 17 септември 2002 г. На жалбоподателя е предоставена възможност да представи становище по въпросния документ и той прави това в определения срок. След изслушване на страните Първоинстанционният съд решава да приложи документа към съдебната преписка.
- 30 Устната фаза на производството е приключена с решение на председателя на втори разширен състав от 9 март 2007 г.

Искания на страните

- 31 Жалбоподателят иска от Първоинстанционния съд:

— да отмени членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 32 Комисията иска от Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 33 Жалбоподателят изтъква четири правни основания, изведени съответно от липсата на компетентност на Комисията да приеме членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение, от съществени процесуални нарушения в процедурата за отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 и за приемане на оспорваното решение, от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания и съществени процесуални нарушения, и от явна грешка в преценката.

По първото правно основание, изведено от липсата на компетентност на Комисията да приеме членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение

Доводи на страните

- 34 Жалбоподателят поддържа становището, че нито Договорът за ЕОВС, нито Договорът за ЕО предоставят на Комисията компетентност да приеме решението за започване на процедурата по отмяна и да приеме оспорваното решение.
- 35 По отношение на Договора за ЕОВС жалбоподателят твърди, че същият не можел да послужи като правна основа след изтичане на срока му на действие на 23 юли 2002 г. (Заключение на генералния адвокат г-н Alber във връзка с Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело International Power и др./NALOO, C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P и C-180/01 P, Recueil, стр. I-11421, I-11425, точка 48).

- 36 По отношение на Договора за ЕО жалбоподателят поддържа становището, че по силата на член 305, параграф 1 ЕО същият не предоставя правно основание на Комисията да се произнесе по помощите, предоставени за 1998 г., 2000 г. и 2001 г.
- 37 Разпоредбите на Договора за ЕО, приложими по отношение на продуктите, попадащи в приложното поле на Договора за ЕОВС, всъщност не могли да се прилагат с ретроактивно действие спрямо ситуации, предхождащи изтичането на срока на действие на последния. Жалбоподателят твърди, че прилагането на правни разпоредби спрямо ситуации, предхождащи влизането им в сила, би било несъвместимо с принципа на правна сигурност (Решение на Съда от 11 юли 1991 г. по дело Crispolti, C-368/89, Recueil, стр. I-3695, точка 17, Решение на Съда от 15 юли 1993 г. по дело GruSa Fleisch, C-34/92, Recueil, стр. I-4147, точка 22, Заключение на генералния адвокат г-н Léger във връзка с Решение на Съда от 7 май 1997 г. по дело Moksel, C-223/95, Recueil, стр. I-2379, I-2381, точки 40—42). В подкрепа на това твърдение той се позовава и на член 28 от Виенската конвенция от 23 май 1969 година за правото на договорите (*Сборник договори на Организацията на обединените нации*, том 788, стр. 354), който закрепя принципа за липса на ретроактивно действие на договорите. Според жалбоподателя ако държавите-членки са искали да разрешат прилагането на Договора за ЕО по отношение на въгледобивната промишленост в ситуации, предхождащи 24 юли 2002 г., те са щели да го предвидят изрично.
- 38 При това положение Комисията не можела, основавайки се на член 88, параграф 2 ЕО и на правните норми за неговото прилагане, да отмени или измени държавни помощи за въгледобивната промишленост, които са били разрешени съгласно режима на Договора за ЕОВС или по отношение на които не е било прието становище, докато въпросният режим все още е бил в сила.
- 39 Освен това член 14, параграф 1 от Регламент № 1407/2002, който предвижда прилагане на същия от 24 юли 2002 г., потвърждавал липсата на ретроактивно приложение на Договора за ЕО. Жалбоподателят посочва също, че от материалното съдържание на регламента следвало, че общностният законодател е възнамерявал да създаде законодателство само за в бъдеще, тъй като никоя от разпоредбите му не регулирала помощите за въгледобивната промишленост, предоставени преди влизането му в сила.

- 40 Жалбоподателят посочва, че така или иначе принципът за липса на ретроактивно действие на разпоредбите, които ограничават индивидуални права, не бил непознат нито на държавите-членки, нито на общностния законодател, тъй като бил закрепен в конституционния правен ред на държавите-членки.
- 41 Жалбоподателят добавя, че Комисията съзнавала, че правните норми на Договора за ЕО не били приложими по отношение на помощите за възгледобивната промишленост, отнасящи се за период, предхождащ изтичането на срока на действие на Договора за ЕОБС. Това следвало от точка 25 от известие 2002/С 152/03, както и от факта, че Комисията посочвала в точка 46 от известието, че счита за необходимо да приключи процедурите относно държавните помощи за възгледобивната промишленост преди изтичането на срока на действие на Договора за ЕОБС.
- 42 Жалбоподателят подчертава, че не цели да изтъкне съществуването на празнота в правото вследствие изтичането на срока на действие на Договора за ЕОБС. Той твърдял само, че Комисията е трябвало да упражни правомощията, които са ѝ поверени от Договора за ЕОБС, за да отмени членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827.
- 43 Що се отнася до процедурата, която трябва да се спазва, за да се провери изпълнението на задълженията, произтичащи от Договора за ЕОБС, жалбоподателят твърди по отношение на помощите, които са му били отпуснати за 1998 г., 2000 г. и 2001 г., че член 226 ЕО би могъл да се прилага.
- 44 Жалбоподателят оспорва релевантността на член 3 ЕС във връзка с въпроса за компетентността на Комисията и счита, че тази разпоредба е чужда на общностната система на възлагане на правомощия. Той оспорва също и принципа, изтъкнат от Комисията, съгласно който при липса на преходни разпоредби

новата правна норма се прилага спрямо бъдещите последици от ситуация, възникнала при действието на старата правна норма. В действителност жалбоподателят подчертава, че се противопоставя само на ретроактивното прилагане на Договора за ЕО спрямо минала, а не бъдеща ситуация, възникнала при действието на отменена правна норма. На последно място той оспорва, че може да се прави разлика между материалноправните и процесуалноправните норми.

45 Комисията обръща внимание на първо място на това, че въпросът за компетентността ѝ да приеме оспорваното решение трябва да бъде разрешен в контекста на единството на общностния правен ред, обхващащ договорите за ЕОВС и ЕО, което е закрепено в член 3 ЕС. На следващо място тя отбелязва, че компетентността на Комисията да контролира държавните помощи, е извън всякакво съмнение, тъй като и Договорът за ЕОВС, и Договорът за ЕО ѝ възлагат контролни правомощия в тази област.

46 Комисията поддържа, че при липса на преходни разпоредби дадена нова правна норма се прилага незабавно спрямо бъдещите последици от ситуация, възникнала при действието на старата правна норма (заключение на генералния адвокат г-н Alber във връзка с решение по дело International Power и др./NALOO, цитирано по-горе, точка 48). В областта на държавните помощи обаче не били приети никакви преходни разпоредби на първичното право. Комисията добавя, че съдебната практика, която изключва прилагането на разпоредбите на Договора за ЕО в областта на държавните помощи по отношение на ситуации, обхванати от Договора за ЕОВС по силата на член 305 ЕО, се отнася до разрешаването на конфликти между норми, които са в сила едновременно, и не се прилага за ситуациите, при които тези норми следват една след друга във времето.

47 Комисията посочва, че традиционно се установява разлика между процесуалноправните и материалноправните норми. Що се отнася до процесуалноправните норми, приложими са онези, които са в сила в момента на откриване на съответния етап (Решение на Съда от 6 юли 1993 г. по дело *CT Control (Rotterdam)* и *JST Benelux/Комисия*, C-121/91 и C-122/91, Recueil, стр. I-3873, точка 22).

Съответно повторното откриване на процедура, която има за предмет помощи, предоставени преди изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС, трябвало да се извърши на основание член 88 ЕО и Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

48 Що се отнася до приложимото материално право, Комисията счита, че следва да се прави разлика между помощите за 2001 г., от една страна, и тези за 1998 г. и 2000 г., от друга. По отношение на помощите за 2001 г. оспорваното решение трябвало да приложи член 7 от Регламент № 1407/2002 в съответствие с точка 47 от Известие 2002/С 152/03 — съобразно волята на законодателя, изразена в съображение 24 от Регламент № 1407/2002, а именно да приложи последния с ретроактивно действие — както и в съответствие с Решение на Съда от 29 януари 2002 г. по дело *Pokrzęptowicz-Meyer* (С-162/00, Recueil, стр. I-1049, точка 50) и с ролята на *lex generalis* на Договора за ЕО по отношение на Договора за ЕОВС, призната в член 305 ЕО.

49 Комисията твърди също, че така или иначе съдържанието на член 7 от Регламент № 1407/2002 и на приложението към него е идентично на това на член 5 и на приложението към Решение № 3632/93, което се е прилагало преди това, с изключение на факта, че новият режим разрешавал помощи за пълното закриване на производствени единици, докато режимът съгласно Договора за ЕОВС разрешавал и помощи за частично закриване. Комисията отбелязва обаче, че в конкретния случай помощите за 2001 г. имали отношение към пълното закриване на инсталациите на подсектор *La Prohida*. Тъй като поради това приложимият режим бил идентичен в дадения случай, фактът, че режимите съгласно Договора за ЕОВС и Договора за ЕО се следват във времето, не увреждал жалбоподателя.

50 По отношение на помощите за 1998 г. и 2000 г. Комисията твърди, че оспорваното решение не е извършило нов анализ въз основа на общите норми на Договора за ЕОВС или на Договора за ЕО, а се е ограничило до проверка дали условията, установени в решения 98/637 и 2001/162 са били спазени. Следователно законосъобразността на тези помощи трябвало да се преценява само от гледна точка на определените в тези решения за даване на разрешение условия, които остават изцяло в сила.

- 51 Що се отнася до правния довод на жалбоподателя, съгласно който Комисията трябвало да действа, като се основава на член 226 ЕО, институцията счита, че ако се приеме, че Договорът за ЕО се прилага за осигуряване спазването на условията за предоставяне на помощи при действието на Договора за ЕОВС, приложимостта на член 88 ЕО, който е разпоредбата, приложима *ratione materiae*, не би могла да се оспорва.
- 52 Комисията отбелязва накрая, че тезата на жалбоподателя, основаваща се на липсата на компетентност на Комисията, водела до това да се смята, че Комисията също не е компетентна да отмени Решение 2002/827 и че би било невъзможно решение, прието във връзка с приложението на Договора за ЕОВС, да бъде отменено по съдебен ред след изтичане на срока на действие на този договор, тъй като компетентността на общностните юрисдикции има същата правна основа като тази на Комисията.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 53 Общностните договори установяват единен правен ред (вж. в този смисъл Становище 1/91 на Съда от 14 декември 1991 г., *Recueil*, стр. I-6079, точка 21; Решение на Първоинстанционния съд от 27 юни 1991 г. по дело *Stahlwerke Reine-Salzgitter/Комисия*, T-120/89, *Recueil*, стр. II-279, точка 78), в рамките на който, както е отразено в член 305, параграф 1 ЕО, Договорът за ЕОВС е съставлявал специфичен режим, дерогиращ правните норми с общ характер, установени от Договора за ЕО.
- 54 По силата на член 97 от Договора за ЕОВС срокът му на действие е изтекъл на 23 юли 2002 г. Вследствие на това на 24 юли 2002 г. приложното поле на общия режим, произтичащ от Договора за ЕО, се разпрострира върху секторите, които първоначално са уредени от Договора за ЕОВС.

55 Макар замяната на правната рамка на Договора за ЕОВС с тази на Договора за ЕО да е довела, считано от 24 юли 2002 г., до промяна на приложимите правни основания, процедури и материалноправни норми, тази промяна се вписва в контекста на единството и приемствеността на общностния правен ред и неговите цели. В това отношение следва да се отбележи, че установяването и поддържането на режим на свободна конкуренция, в рамките на който нормалните условия за конкуренция са осигурени и който по-специално е в основата на правните норми в областта на държавните помощи, представлява една от главните цели както на Договора за ЕО (вж. в този смисъл неотдавнашно Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело SGL Carbon/Комисия, С-308/04 Р, Recueil, стр. I-5977, точка 31), така и на Договора за ЕОВС (вж. в този смисъл Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело Моссia Irme и др./Комисия, С-280/99 Р—С-282/99 Р, Recueil, стр. I-4717, точка 33, и Решение на Първоинстанционния съд от 7 юли 1999 г. по дело British Steel/Комисия, Т-89/96, Recueil, стр. II-2089, точка 106). В този контекст макар правните норми на договорите за ЕОВС и ЕО, уреждащи режима в областта на държавните помощи, да се различават до известна степен, следва да се подчертае, че помощите, предоставени съгласно Договора за ЕОВС, отговарят на понятието за помощ по смисъла на член 87 ЕО и член 88 ЕО. По този начин преследването на целта за ненарушаване на конкуренцията в секторите, обхванати първоначално от общия пазар на въглищата и стоманата, не се прекъсва от факта на изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС, тъй като тази цел се преследва и в рамките на Договора за ЕО.

56 Така приемствеността на общностния правен ред и на целите, които ръководят действието му, изисква от Европейската общност като правоприемник на Европейската общност за въглища и стомана и в рамките на своите процедури да осигури по отношение на ситуациите, възникнали при действието на Договора за ЕОВС, спазването на правата и задълженията, които по силата на Договора за ЕОВС и на правните норми, приети за неговото прилагане, са били наложени ео tempore както на държавите-членки, така и на частноправните субекти. Това изискване се налага с още по-голяма сила, доколкото нарушаването на конкуренцията в резултат на неспазването на правните норми в областта на държавните помощи е в състояние да разпростре последиците си във времето след изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС, при действието на Договора за ЕО.

57 От посоченото по-горе следва, че противно на твърдяното от жалбоподателя, член 88, параграф 2 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на Комисията да контролира след 23 юли 2002 г. съвместимостта с общия пазар на

държавни помощи, предоставени в области, попадащи в приложното поле на Договора за ЕОВС *ratione materiae* и *ratione temporis*, както и прилагането от държавите-членки на решения за разрешаване на държавни помощи, приети по силата на Договора за ЕОВС, спрямо ситуации, възникнали преди изтичането на срока на действие на същия договор.

58 От друга страна следва да се отбележи, че приемствеността в общностния правен ред на правните норми на Договора за ЕО в област, която първоначално е била регулирана от Договора за ЕОВС, трябва да стане при спазване на принципите относно прилагането на закона във времето. В това отношение от постоянната съдебна практика следва, че макар да се смята, че по общо правило процесуалноправните норми трябва да се прилагат спрямо всички съдебни спорове, които са висящи към момента на влизането им в сила, същото не важи за материалноправните норми. Всъщност с цел гарантиране спазването на принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания материалноправните норми трябва да се тълкуват в смисъл, че се отнасят до заварени при влизането им в сила положения само доколкото от формулировката, целите или структурата им става ясно, че трябва да им се придаде такова действие (вж. Решение на Съда от 12 ноември 1981 г. по дело *Salumi*, 212/80—217/80, *Recueil*, стр. 2735, точка 9; и Решение на Съда от 10 февруари 1982 г. по дело *Bout*, 21/81, *Recueil*, стр. 381, точка 13; Решение на Първоинстанционния съд от 19 февруари 1998 г. по дело *Eysckeler & Malt/Комисия*, T-42/96, *Recueil*, стр. II-401, точка 55).

59 От тази гледна точка, когато става въпрос за материалноправните разпоредби, които следва да се прилагат спрямо правно положение, което е окончателно завършено преди изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС, приемствеността на общностния правен ред и изискванията относно принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания налагат материалноправните разпоредби, приети във връзка с прилагането на Договора за ЕОВС, да се прилагат по отношение на фактите, попадащи в приложното им поле *ratione materiae* и *ratione temporis*. Обстоятелството, че поради изтичането на срока на действие на Договора за ЕОВС въпросната правна уредба вече не е в сила в момента на извършване на преценката на фактическото положение, не променя горепосоченото съображение, щом тази преценка се отнася за правно положение, окончателно възникнало по време, когато са се прилагали материалноправните разпоредби, приети във връзка с прилагането на Договора за ЕОВС.

- 60 В конкретния случай оспорваното решение е прието на основание член 88, параграф 2 ЕО в резултат на процедура, проведена в съответствие с Регламент № 659/1999. Разпоредбите относно правното основание и процедурата, следвана до приемането на оспорваното решение, спадат към процесуалноправните норми по смисъла на съдебната практика, упомената в точка 58 по-горе. Щом като оспорваното решение е прието след изтичане на срока на действие на Договора за ЕОВС, Комисията е постъпила правилно, като е приложила член 88, параграф 2 ЕО и процесуалноправните норми, съдържащи се в Регламент № 659/1999.
- 61 Що се отнася до материалноправните норми и доколкото доводите на жалбоподателя целят да изтъкнат незаконосъобразността на оспорваното решение поради твърдяното неправилно приложение на Регламент № 1407/2002, следва да се отбележи на първо място, че оспорваното решение се отнася до правни положения, окончателно възникнали преди изтичане на срока на действие на Договора за ЕОВС, тъй като всички разглеждани факти са настъпили преди 23 юли 2002 г. В действителност оспорваното решение има за предмет прегледа, от една страна, на евентуалното неправомерно приложение на помощите, изплатени за 1998 г. и 2000 г., и от друга страна на съвместимостта с общия пазар на помощите, изплатени за 2001 г. преди даването на разрешение от Комисията.
- 62 Следователно контролът върху използването на държавните помощи, изплатени за 1998 г. и 2000 г., трябва да бъде осъществен с оглед на решения 98/637 и 2001/162 за даване на разрешение, тъй като тези решения са обусловили изпълнението на въпросните помощи. Доколкото тези решения за даване на разрешение изискват установената с Решение № 3632/93 регулаторна рамка да бъде съблюдавана, използването на държавните помощи, отпуснати за 1998 г. и 2000 г., трябва да бъде разгледано в контекста на правните норми, предвидени в това решение.
- 63 Аналогично, съвместимостта на държавните помощи, изплатени за 2001 г., трябва да бъде разгледана в контекста на правните норми на Решение № 3632/93. Всъщност макар установената с това решение регулаторна рамка вече да не е в сила от 24 юли 2002 г. насам и следователно да не може да определя съвместимостта на помощите, предоставени след тази дата, тя все пак е съставлявала приложимия правен режим по време на настъпване на въпросните факти.

64 При все това Първоинстанционният съд установява, че макар в съображение 63, буква а) от оспорваното решение Комисията да посочва, че осъществява контрол върху използването на съответните помощи за 1998 г. и 2000 г. с оглед на условията, установени в решения 98/637 и 2001/162 и косвено с оглед на правните норми на Решение № 3632/93, в съображение 74 от оспорваното решение институцията е решила все пак да извърши анализ на помощите, предназначени за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране в подсектор La Prohida на основание член 7 от Регламент № 1407/2002 и приложението към него.

65 По същия начин, макар в съображение 74 от оспорваното решение Комисията да е изразила намерението си да разгледа на основание Решение № 3632/93 помощите, предназначени за покриване на разходите, свързани с частичното закриване на сектор Buseiro, в съображения 81—83 и 86 тя въпреки това изрично е разгледала съвместимостта на някои от тези помощи с общия пазар на основание на Регламент № 1407/2002.

66 Впрочем в съображение 63, буква б) от оспорваното решение Комисията посочва, че в приложение на точка 47 от Известие 2002/С 152/03 възнамерява да разгледа съвместимостта с член 7 от Регламент № 1407/2002 на съответните помощи за 2001 г., изплатени преди даването на разрешение от Комисията.

67 Нужно е обаче да се отбележи, че съгласно член 14, параграф 1, втора алинея от Регламент № 1407/2002 последният се прилага, считано от 24 юли 2002 г. Изключение, предвидено в член 14, параграф 2, позволява въз основа на обосновано искане, подадено от държава-членка, помощите, които покриват разходи, направени през 2002 г., да могат да продължат да бъдат подчинени на правилата и принципите, залегнали в Решение № 3632/93, с изключение на правилата относно крайните срокове и процедурите. Следователно от разпоредбите на член 14 от Регламент № 1407/2002 става ясно, че регламентът се прилага по отношение на положения, възникнали най-рано след 24 юли 2002 г.

- 68 Следователно Комисията е нямала основание да предвижда в точка 47 от Известие 2002/С 152/03, че спрямо държавните помощи, приведени в изпълнение преди 23 юли 2002 г. без предварително разрешение от нейна страна, ще бъдат прилагани разпоредбите на Регламент № 1407/2002.
- 69 Освен това различните доводи, изтъкнати от Комисията в подкрепа на тази теза, трябва да бъдат отхвърлени. На първо място съображение 24 от Регламент № 1407/2002 не позволява да се счита, че законодателят е възнамерявал да придаде на регламента ретроактивно действие (вж. точка 58 по-горе), така че разпоредбите му да са приложими спрямо ситуации отпреди 24 юли 2002 г. Това съображение най-много загатва за член 14 от Регламент № 1407/2002, който предвижда, че макар регламентът да е влязъл в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*, т.е. на 2 август 2002 г., той вече е приложим, считано от 24 юли 2002 г.
- 70 На следващо място Комисията не може да се опре на решението по дело *Pokrzeptowicz-Meyer*, посочено по-горе. Всъщност следва да се отбележи, че изложеният в точка 50 от това решение принцип, съгласно който нова правна норма се прилага незабавно спрямо бъдещите последици от ситуация, възникнала при действието на старата правна норма, важи единствено за текущите по време на влизането в сила на новата правна норма ситуации, но не и по отношение на такива като в дадения случай, които са окончателно възникнали по време на действието на старата правна норма (вж. в този смисъл решение по дело *Pokrzeptowicz-Meyer*, посочено по-горе, точки 51 и 52).
- 71 Накрая именно от характера на *lex generalis* на Договора за ЕО по отношение на Договора за ЕОВС, закрепен в член 305 ЕО, следва, че по силата на принципа *lex specialis derogat legi generali* специфичният режим, произтичащ от Договора за ЕОВС и от правните норми, приети във връзка с неговото прилагане, е единственият приложим режим спрямо ситуацията, възникнали преди 24 юли 2002 г.

- 72 От посоченото по-горе следва, че Регламент № 1407/2002 не е представлявал регулаторната рамка, въз основа на която е можело да бъде разгледано неправомерното приложение на помощите за 1998 г. и 2000 г. или съвместимостта с общия пазар на помощите, изплатени за 2001 г.
- 73 При все това Комисията твърди, че съдържанието на член 7 от Регламент № 1407/2002 и на приложението към него е идентично с това на член 5 от Решение № 3632/93 и на приложението към него и че прилагането на правните норми на Договора за ЕО вместо нормите на Договора за ЕОВС не е причинило вреда на жалбоподателя.
- 74 Във връзка с това е уместно да се изтъкне, че нередовността, установена в дадения случай, би довела до незаконосъобразност на оспорваното решение, а оттам и до неговата отмяна, само доколкото тази нередовност може да окаже последици върху съдържанието му. Всъщност ако се установи, че при липсата на тази нередовност Комисията би достигнала до идентичен резултат, доколкото въпросният недостатък така или иначе не е бил в състояние да повлияе на съдържанието на оспорваното решение, то не би било необходимо последното да се отменя (вж. в този смисъл, що се отнася до съдебни спорове относно правното основание, Решение на Съда от 10 декември 2002 г. по дело British American Tobacco (Investments) и Imperial Tobacco, C-491/01, Recueil, стр. I-11453, точка 98, Решение на Съда от 11 септември 2003 г. по дело Комисия/Съвет, C-211/01, Recueil, стр. I-8913, точка 52, и Решение на Съда от 14 декември 2004 г. по дело Swedish Match, C-210/03, Recueil, стр. I-11893, точка 44, вж. също в този смисъл, що се отнася до нарушението на процесуалните права, Решение на Съда от 10 юли 1980 г. по дело Distillers/Комисия, 30/78, Recueil, стр. 2229, точка 26, Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, Recueil, стр. I-10821, точка 31, и накрая Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2006 г. по дело Avebe/Комисия, T-314/01, Recueil, стр. II-3085, точка 67).
- 75 Следва да се установи обаче, че материалноправните разпоредби на Регламент № 1407/2002, въз основа на които са били разгледани злоупотребата и съвместимостта на помощите, а именно член 7 и параграф 1, букви в), е), ж), з), и) и к) от приложението към този регламент, предвиждат правни норми, които са идентични с тези, предвидени в член 5 и в параграф I, букви в), д), е), ж), з), и)

и к) от приложението към Решение № 3632/93. Следователно ако Комисията бе приложила правилно Решение № 3632/93, тя е щяла да достигне до идентични заключения.

76 В допълнение, от оспорваното решение става ясно също, че в някои случаи Комисията все пак грижливо прилага Решение № 3632/93, тъй като разглежда дали някои разходи попадат в категорията, визирана в параграф I, буква л) от приложението към това решение, която представлява категория разходи, която не е възпроизведена в приложението към Регламент № 1407/2002.

77 Тъй като неправилното приложение на Регламент № 1407/2002 вместо на Решение № 3632/93 не е имало последици върху смисъла и съдържанието на оспорваното решение, не следва да се счита, че тази нередовност, колкото и да е достойна за съжаление, може да доведе до незаконосъобразност на оспорваното решение.

78 Поради всички гореизложени съображения първото правно основание, изведено от липсата на компетентност на Комисията да приеме оспорваното решение въз основа на член 88, параграф 2 ЕО, трябва да бъде отхвърлено. Това е така и доколкото с първото правно основание жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради прилагането на Регламент № 1407/2002.

По второто правно основание, изведено от съществени процесуални нарушения в процедурата за отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 и за приемане на оспорваното решение

Доводи на страните

79 Жалбоподателят поддържа, че процедурата, приложена от Комисията за приемането на оспорваното решение, не е била подходяща.

80 В отговор на доводите на Комисията той оспорва недопустимостта на това правно основание и твърди, че решение за започване на процедура по разследване на основание член 88, параграф 2 ЕО може да бъде обжалвано, доколкото квалифицира помощта като съществуваща или нова (Решение на Първоинстанционния съд от по дело ВFM и EFIM/Комисия, T-126/96 и T-127/96, Recueil, стр. II-3437, точки 39—43). При все това, от една страна, жалбоподателят не е оспорил квалификацията на помощите, разглеждани в настоящия случай от Решение 2002/827, и от друга страна решението от 19 февруари 2003 г. за започване на процедурата по разследване не е променило въпросната квалификация. При това положение не било необходимо да се завежда дело срещу последното решение.

81 Жалбоподателят твърди на следващо място, че нито член 88, параграф 2 ЕО, нито Регламент № 659/1999 съдържат разпоредби, уточняващи процедурата, която следва да се прилага за отмяна от страна на Комисията на неблагоприятно решение. Член 9 от Регламент № 659/1999 бил приложим само за отмяната на благоприятни решения, приети съгласно член 4, параграфи 2 или 3, или член 7, параграфи 2, 3 или 4 от този регламент, т.е. на решенията, с които Комисията установява несъществуването на помощта или това, че дадена помощ е съвместима с общия пазар, без значение дали с или без условия. Отменените членове обаче се отнасяли за помощи, за които или се е считало, че са били предмет на злоупотреба, или са били обявени за несъвместими с общия пазар. Освен това член 9 от Регламент № 659/1999 предвиждал отмяната на решение, когато то е основано на неточна информация, която е била предоставена по време на процедурата и е била определящ фактор за решението. Отмяната на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 обаче не произтичало от неточна информация, а от незаконосъобразност, породена от нарушаването на приложимите процесуалноправни норми.

82 Жалбоподателят поддържа становището, че тъй като Регламент № 659/1999 не предвижда никаква процедура за отмяна на незаконосъобразните неблагоприятни решения, Комисията е трябвало да пристъпи служебно и без отлагане към отмяната на оспорваното решение. Като приложила процедурата, предвидена в член 9 от Регламент № 659/1999, за да отмени членове 1, 2 и 5 от Решение № 2002/827, Комисията нарушила принципа на законност, тъй като макар да признавала незаконосъобразността на тези разпоредби, тя ги запазила в сила до датата на приемане на оспорваното решение, а именно 5 ноември 2003 г., като с

това принудила жалбоподателя да понесе разходите и неудобствата, свързани с процедурата по изпълнение, започната от испанските власти. Комисията нарушила също така принципа на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 1 от Хартата на Европейския съюз за основните права, съгласно който всеки има право на безпристрастно и справедливо разглеждане на неговите въпроси в разумен срок от страна на институциите и органите на Съюза.

83 Жалбоподателят добавя, че Комисията не би могла да оспорва незаконосъобразността на Решение 2002/827, след като е преценила за необходимо да отмени членове 1, 2 и 5 от него.

84 Той оспорва освен това релевантността на факта, че жалбата не е насочена срещу член 6 от оспорваното решение, тъй като няма за предмет да се отмени извършената с тази разпоредба отмяна, а е насочена към процедурата по отмяна, приложена от Комисията.

85 Комисията счита, че това правно основание е недопустимо, тъй като е представено със закъснение. Всъщност решението от 19 февруари 2003 г. за започване на процедурата изключило незабавната отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827. Следователно жалбоподателят трябвало да подаде жалба срещу решението за започване на процедурата.

86 В допълнение Комисията изтъква, че след като жалбата не е насочена срещу член 6 от оспорваното решение, с който се отменят членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827, тя не можела да се отнася до начина, по който е извършена тази отмяна. Ако Комисията бе пристъпила към незабавна отмяна, тя във всички случаи щеше да е длъжна да открие процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО, за да преразгледа съвместимостта на спорните държавни помощи. Според Комисията липсата на незабавна отмяна по никакъв начин не засяга

разпоредбите, които са предмет на настоящата жалба. Освен това дори да се допусне, че член 9 от Регламент № 659/1999 не позволява извършената в дадения случай отмяна, тази незаконосъобразност би засягала само член 6 от оспорваното решение, разпоредба, за която настоящата жалба не се отнася.

87 Комисията твърди на следващо място, че се е оказало, че Решение 2002/827 е основано на информация, която е частично неточна вследствие на нюанси, внесени от жалбоподателя при предоставяне на нови сведения в рамките на процедурата, довела до приемане на оспорваното решение. Тя признава, че мотивите, които са я накарали отново да открие процедурата — а именно съмнения относно процедурата, довела до приемането на Решение 2002/827 и интерес от засилване на процесуалните гаранции — не са изрично предвидени в член 9 от Регламент № 659/1999. Въпреки това според Комисията случаите на отмяна, предвидени от тази разпоредба, не са изчерпателно посочени. Общите принципи на общностното право позволявали отмяната на отрицателни решения, когато имало съмнения относно редовността на процедурата по приемане (Решение на Съда от 26 февруари 1987 г. по дело *Consortio Cooperative d'Abruzzo/Комисия*, 15/85, *Recueil*, стр. 1005, точки 12 и 17).

88 Що се отнася до начина, по който е извършено преразглеждането, Комисията твърди, че то било в състояние да засегне конкурентите на жалбоподателя. Следователно според институцията методът за преразглеждане на положението е бил в съответствие с принципите на законност и добра администрация.

Съображения на Първоинстанционния съд

— По допустимостта

89 Според постоянната съдебна практика актове или решения, които могат да бъдат предмет на жалба за отмяна по смисъла на член 230 ЕО, са онези мерки, произвеждащи задължително правно действие, което може да засегне

интересите на жалбоподателя, като внесат съществена промяна в правното му положение (Решение на Съда от 11 ноември 1981 г. по дело IBM/Комисия, 60/81, Recueil, стр. 2639, точка 9, Решение на Първоинстанционния съд от 16 юли 1998 г. по дело Regione Toscana/Комисия, T-81/97, Recueil, стр. II-2889, точка 21 и Определение на Първоинстанционния съд от 2 юни 2003 г. по дело Forum 187/Комисия, T-276/02, Recueil, стр. II-2075, точка 39).

90 При актове или решения, чието изготвяне се извършва на няколко етапа, по-специално след вътрешна процедура, подлежащи на оспорване актове са по принцип само мерките за окончателно определяне на становището на институцията в края на тази процедура, с изключение на временните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение (Решение на Съда по дело IBM/Комисия, посочено по-горе, точка 10 и Решение на Първоинстанционния съд от 10 юли 1990 г. по дело Automec/Комисия, T-64/89, Recueil, стр. II-367, точка 42).

91 Съгласно тази съдебна практика окончателното решение, прието от Комисията, за да приключи официалната процедура по разследване, предвидена от член 88, параграф 2 ЕО, представлява акт, който може да бъде оспорван на основание член 230 ЕО. Такова решение всъщност произвежда задължително правно действие, което може да засегне интересите на заинтересованите страни, тъй като слага край на въпросната процедура и се произнася окончателно по въпроса за съвместимостта на разглежданата мярка с правните норми, приложими спрямо държавните помощи. Следователно заинтересованите страни винаги разполагат с възможността да оспорят окончателното решение, с което се приключва официалната процедура по разследване, и в тези рамки трябва да могат да оспорят различните елементи, които формират окончателно приетото от Комисията становище (Решение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2003 г. по дело Regione Siciliana/Комисия, T-190/00, Recueil, стр. II-5015, точка 45).

92 Тази възможност не зависи от това дали решението за започване на официалната процедура по разследване води до правно действие, което може да бъде предмет на жалба за отмяна. Всъщност възможността за оспорване на дадено решение за започване на официалната процедура не може да има за последица намаляване на процесуалните права на заинтересованите страни,

възпрепятствайки ги да оспорват окончателното решение и да изтъкват в подкрепа на жалбата си пороци, свързани с всички етапи на процедурата, водеща до това решение (Решение по дело Regione Siciliana/Комисия, посочено по-горе, точки 46 и 47).

93 Поради това Комисията не може да се основава на закъснялото представяне на второто правно основание, изтъкнато от жалбоподателя.

— По съществуващото на спора

94 Жалбоподателят твърди по същество, че оспорваното решение е опорочено от нарушение на съществено процесуално изискване. Всъщност тъй като процедурата, предвидена в член 9 от Регламент № 659/1999, не била приложима, Комисията нарушила принципите на законност и добра администрация, отменяйки членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 едва след края на официалната процедура по разследване, започната с цел приемането на оспорваното решение, а не незабавно при приемане на решението за започване на въпросната официална процедура.

95 В тази връзка е уместно да се изтъкне, че процедурата, предвидена в член 9 от Регламент № 659/1999, не е приложена в дадения случай. В действителност нито решението за започване на официалната процедура по разследване, нито оспорваното решение споменават прилагането на процедурата, предвидена в член 9 от Регламент № 659/1999. От това следва, че доколкото с настоящото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е постъпила погрешно, като е приложила процедурата по член 9 от Регламент № 659/1999, същото трябва да бъде отхвърлено като необосновано от фактическа страна.

96 Освен това, както се твърди от жалбоподателя, въпросната процедура не е била приложима. От текста на член 9 от Регламент № 659/1999 следва всъщност, че процедурата, предвидена в тази разпоредба, се прилага изключително

за отмяната на благоприятни решения, взети съгласно член 4, параграф 2 или 3 или член 7, параграф 2, 3 или 4 от този регламент, приети въз основа на неточна информация, предоставена по време на процедурата. В конкретния случай обаче членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 представляват неблагоприятно решение, тъй като установяват неправомерното приложение на дадена сума помощи, разрешена за 1998 г. и 2000 г., и несъвместимостта с общия пазар на помощите, изплатени незаконно за 2001 г.

97 При това положение е уместно да се изтъкне, че така или иначе възможността Комисията да отмени дадено решение относно държавни помощи не е ограничена само до ситуацията, визирана в член 9 от Регламент № 659/1999. Всъщност тази разпоредба е само специфичен израз на общия принцип на правото, съгласно който отмяната с ретроактивно действие на незаконосъобразен административен акт, който е породил субективни права, е допустима (вж. по-специално Решение на Съда от 12 юли 1957 г. по дело *Algera* и др./Асамблея, 7/56, 3/57—7/57, *Recueil*, стр. 81, 116 и Решение на Съда от 3 март 1982 г. по дело *Alpha Steel/Комисия*, 14/81, *Recueil*, стр. 749, точка 10, Решение на Първоинстанционния съд от 5 декември 2000 г. по дело *Gooch/Комисия*, T-197/99, *RecFP*, стр. I-A-271 и II-1247, точка 53), по-специално когато въпросният административен акт е приет въз основа на неверни или непълни сведения, предоставени от заинтересованото лице (вж. Решение на Съда от 22 март 1961 г. по дело *S.N.U.P.A.T./Върховен орган*, 42/59 и 49/59, *Recueil*, стр. 103, 160). Възможността за ретроактивна отмяна на незаконосъобразен административен акт, който е породил субективни права, все пак не е ограничена само до това обстоятелство, тъй като такава отмяна може винаги да бъде извършена, стига институцията, която е автор на акта, да съблюдава условията относно спазването на разумен срок и на оправданите правни очаквания на бенефициера на акта, който е можел да разчита на законосъобразността на последния.

98 В настоящия случай следва да се констатира, че от решението за започване на официалната процедура по разследване е видно, че мотивът за започване на тази официална процедура не е бил изведен от погрешна преценка от страна на Комисията в Решение 2002/827 на неправомерния характер на прилагането на разрешените за 1998 г. и 2000 г. помощи и на несъвместимостта с общия пазар на помощите, изплатени за 2001 г., а само на някои съмнения относно това дали приложимите процесуалноправни норми са били спазени.

99 В допълнение, съдебната преписка не показва, че при започване на официалната процедура Комисията е разполагала с информация, указваща, че членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 са произтекли от погрешна преценка на съвместимостта на въпросните помощи.

100 Трябва освен това да се констатира, че липсата на незабавна отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 не е можела да упражни каквото и да било влияние върху съдържанието на членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение, които са предмет на настоящата жалба за отмяна. Жалбоподателят всъщност не доказва, нито дори твърди, че запазването в сила на Решение 2002/827 по време на официалната процедура по разследване е можело да засегне възможността съответните страни да представят становищата си.

101 Що се отнася до изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство (вж. точка 82 по-горе), че липсата на незабавна отмяна го е принудила да понесе разходите и неудобствата на процедурата по изпълнение, започната от испанските власти, достатъчно е да се отбележи, че поради самото си естество това обстоятелство не оказва влияние в рамките на настоящата жалба за отмяна.

102 По този начин дори да се сметне, както жалбоподателят твърди, че като се е въздържала да отмени членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 още от момента на започване на официалната процедура по разследване, Комисията е нарушила принципите на законност и добра администрация, подобна нередовност, ако предположим, че е установена, така или иначе не би могла да доведе до незаконосъобразност на членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение.

103 Поради това второто правно основание следва да бъде отхвърлено.

По третото правно основание, изведено от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания и съществени процесуални нарушения

Доводи на страните

- 104 Третото правно основание се състои от две части, като първата се очертава като главната теза, а втората — при условията на евентуалност.
- 105 В рамките на първата част жалбоподателят отбелязва, че решението за започване на официалната процедура по разследване уточнявало, че тази процедура е била открита отново с цел отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 и заменяне на последното с ново окончателно решение.
- 106 Оспорваното решение обаче обявявало за неправомерни и необосновани помощта в размер на 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) за отстраняването на почвения пласт над мината в северната част на сектор Buseiro и помощта в размер на 508 456,24 EUR (84 600 000 ESP) за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba. Според жалбоподателя с Решение 2002/827 тези помощи все пак били сметени за съвместими с общия пазар и следователно не били обхванати от членове 1, 2 и 5 от това решение.
- 107 Доколкото благоприятното становище на Комисията по отношение на горепосочените помощи не било основано на неточна информация, едно от условията, предвидени в член 9 от Регламент № 659/1999, не било изпълнено. Решението за започване на процедурата за отмяна било мотивирано само от съществени процесуални нарушения в процедурата, следвана с оглед приемането на

Решение 2002/827. Следователно тъй като условията за прилагане на член 9 от Регламент № 659/1999 не били изпълнени, Комисията нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания, доколкото жалбоподателят основателно можел да счита, че Решение 2002/827 било окончателно, що се отнасяло до помощите, които не са били обявени за несъвместими с общия пазар.

108 Жалбоподателят подчертава, че преценката, извършена от Комисията в Решение 2002/827, се основава на документ относно оползотворяването на изоставените минни дейности, който е посочвал разпределението на разходите, предизвикани от закриването на част от минните инсталации, като тези разходи изрично са включвали разноските, за които е била предназначена сумата от 1 022 213,33 EUR за отстраняването на почвения пласт над мината в северната част на сектор Buseiro и за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba. Освен това от решението за започване на официалната процедура по разследване с оглед отмяната на Решение 2002/827 следвало, че Комисията използва този документ в подкрепа на предварителния си анализ на помощите, получени от жалбоподателя.

109 Жалбоподателят оспорва, че мотивите на Решение 2002/827 не се отнасят до разходите, за които е била предназначена сумата от 1 022 213,33 EUR, и припомня, че мотивите на даден акт трябва да се оценяват, като се взема предвид не само техният буквален смисъл, но и контекстът им и обстоятелствата по делото (Решение на Съда от 22 март 2001 г. по дело Франция/Комисия, C-17/99, Recueil, стр. I-2481, точка 36; и Решение на Съда от 19 септември 2002 г. по дело Испания/Комисия, C-114/00, Recueil, стр. I-7657, точка 63).

110 В рамките на втората част от това правно основание жалбоподателят твърди при условията на евентуалност, че ако Съдът прецени възможността съгласно член 9 от Регламент № 659/1999 в конкретния случай да се отмени Решение 2002/827, Комисията е нарушила процедурата, приложима съгласно член 6 от Регламент № 659/1999.

- 111 Тази разпоредба налагала преди отмяната на благоприятно решение Комисията да започне официална процедура по разследване и в решението за започване на тази официална процедура да извърши предварителна оценка на частите от решението, което възнамерява да отмени, и да изложи съмненията си по отношение съвместимостта на въпросните помощи с общия пазар. Това изискване целяло да позволи на заинтересованите страни да представят коментари съгласно принципа, че никое неблагоприятно решение не може да бъде прието, без на засегнатите от акта страни да се предостави възможност да представят коментари относно съмненията, които Комисията би могла да храни (Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, C-301/87, Recueil, стр. I-307, точка 29, Заключение на генералния адвокат г-н Alber във връзка с Решение на Съда от 24 септември 2002 г. по дело Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия, C-74/00 P и C-75/00 P, Recueil, стр. I-7869, I-7876, точки 96 и 99 и Решение на Първоинстанционния съд от по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точки 142 и 147).
- 112 Официалната процедура по разследване, започната от Комисията обаче, нямала за предмет изразените благоприятни за предприятието становища, изложени в Решение 2002/827, с които някои помощи се обявяват за съвместими с общия пазар, а само отмяната на членове 1, 2 и 5 от това решение. Освен това Комисията не извършила предварителна оценка, нито изразила някакво съмнение по отношение на помощите, представляващи предмет на положително становище в Решение 2002/827. Напротив, според жалбоподателя в решението за откриване на официалната процедура по разследване помощите, считани в Решение 2002/827 за съвместими с общия пазар, отново били сметени за такива.
- 113 Като не е информирала испанските власти и жалбоподателя нито за съмненията, които е хранела по отношение на помощите, сметени в Решение 2002/827 за съвместими с общия пазар, нито за възможната отмяна на това решение в по-голяма част, отколкото само на членове 1, 2 и 5 от него, Комисията не позволила на Кралство Испания и на жалбоподателя да представят становища, които да са полезни в тази насока. Членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение били следователно опорочени от процесуален недостатък.

114 Комисията оспорва основателността на настоящото правно основание.

Съображения на Първоинстанционния съд

115 Що се отнася до първата част от настоящото правно основание, Първоинстанционният съд отбелязва, че от съображение 3 на Решение 2002/827 следва, че последното е имало за предмет по-специално разследването, от една страна, на евентуалното неправомерно приложение на помощите за покриване на изключително големи разходи, посочени в член 5 от Решение № 3632/93, изплатени за 1998 г. и 2000 г., в размер съответно на 3 918 049,35 EUR (651 908 560 ESP) и на 2 786 246,34 EUR (463 592 384 ESP), които са били обхванати от решения 98/637 и 2001/162 за даване на разрешение, и от друга страна, на съвместимостта с общия пазар на помощите за покриване на изключително големи разходи, посочени в член 5 от Решение № 3632/93, изплатени за 2001 г. преди решението на Комисията и възлизащи на 2 367 817 EUR (393 971 600 ESP).

116 От членове 1 и 2 от Решение 2002/827, разглеждани в контекста на съображения 3 и 19—22 от решението, следва, че Комисията счита, че помощите за покриване на изключително големите разходи, разрешени за 1998 г. и 2000 г., са били предмет на неправомерно приложение в размер на 2 745 428,96 EUR (456 800 943 ESP). Що се отнася до помощите за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 2001 г., Комисията счита, че те са несъвместими с общия пазар в своята цялост, възлизаща на 2 367 817 EUR (393 971 600 ESP).

117 Следователно има основание да се констатира, че членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 обявяват за несъвместими с общия пазар и разпореждат възстановяването в полза на Кралство Испания на всички помощи за покриване на

изключително големи разходи, изплатени за 1998 г., 2000 г. и 2001 г., с изключение все пак на сумата от 3 958 866,73 EUR (658 700 000 ESP), изплатена за 1998 г. и 2000 г., по която горепосочените членове не се произнасят и която следователно остава извън приложното поле на решения 98/637 и 2001/162 за даване на разрешение.

118 По мнение на жалбоподателя сумите от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) и 508 456,24 EUR (84 600 000 ESP), отнасящи се съответно за отстраняването на почвения пласт над мината в северната част на сектор Buseiro и за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba, били част от сумата от 3 958 866,73 EUR (658 700 000 ESP), съответстваща на частта от помощите за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 1998 г. и 2000 г., която не е обявена за неправомерно приложена.

119 В това отношение, обратно на твърдяното от жалбоподателя, следва да се уточни, че макар в Решение 2002/827 Комисията да не заявява, че тази част от помощите за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 1998 г. и 2000 г., е била неправомерно приложена, все пак не би могло по аргумент от противното да се счита, че тя е преценила прилагането на същата в съответствие с изискванията на член 5 от Решение № 3632/93. С оглед на информацията, която ѝ е била предоставена за преценка, Комисията единствено счита, че няма основание да се установи неправомерното прилагане на тези суми от помощта. Така фактът, че Решение 2002/827 установява неправомерното приложение само на част от помощите за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 1998 г. и 2000 г., не предоставя на жалбоподателя допълнителни субективни права, които не са били предоставени от първоначалните решения за даване на разрешение по отношение на другата част от въпросните помощи, за която не е установено, че е приложена неправомерно. Както вече бе отбелязано в точка 117 по-горе, тази част остава в приложното поле на решения 98/637 и 2001/162 за даване на разрешение и на това основание се ползва с презумпция за правомерно прилагане (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от по дело Saxonia Edelmetalle и Zemag/Комисия, T-111/01 и T-133/01, Recueil, стр. II-1579, точка 86).

120 Освен това, доколкото Комисията е възнамерявала да отмени членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827, а именно разпоредбите относно несъвместимостта с общия пазар на помощите за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 1998 г., 2000 г. и 2001 г., и да приеме ново решение по този въпрос, тя е била длъжна, що се отнася до разследването на евентуално неправомерното приложение на помощите, изплатени за 1998 г. и 2000 г., да извърши отново това разследване при фактическа основа, идентична с тази, която е съществувала при приемането на Решение 2002/827. Аналогично, доколкото всички помощи за покриване на изключително големи разходи, изплатени за 2001 г., са обявени за несъвместими с общия пазар, Комисията е трябвало да ги преразгледа в тяхната съвкупност. Следователно разследването, извършено в рамките на новата официална процедура, е трябвало да се отнася до всички суми на помощта, които са предмет на първото разследване в рамките на процедурата, довела до приемането на Решение 2002/827. Както обаче бе отбелязано в точка 115 по-горе, от съображение 3 от Решение 2002/827 следва, че предметът на това решение се е изразявал в разследването, от една страна, на евентуално неправомерното приложение на сумите от 3 918 049,35 EUR (651 908 560 ESP) и 2 786 246,34 EUR (463 592 384 ESP), изплатени на жалбоподателя съответно за 1998 г. и 2000 г. в рамките на член 5 от Решение № 3632/93 и, от друга страна, на съответствието със същата разпоредба на сумата от 2 367 817 EUR (393 971 600 ESP), изплатена на жалбоподателя за 2001 г. преди решението на Комисията.

121 Предвид гореизложеното жалбоподателят не може да се позовава на оправдани правни очаквания във връзка с това, че сумите от помощта, за които в рамките на Решение 2002/827 не е било сметено, че са били неправомерно приложени, не са попадали в полето на разследване на Комисията в рамките на новата официална процедура, решението за чието започване е известно на Кралство Испания с писмо от 19 февруари 2003 г.

122 Поради тези мотиви дори да се сметне, както твърди жалбоподателят, че сумите от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) и 508 456,24 EUR (84 600 000 ESP), отнасящи се съответно за отстраняването на почвения пласт над мината в северната част на сектора Buseiro и за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba, не попадат в обхвата на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827, при всички случаи не следва да се приеме, че оспорваното решение е

прието в нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, почиващи на факта, че Комисията счита в рамките на последното решение, че тези суми от помощта са били съвместими с общия пазар.

123 Поради това първата част от третото правно основание следва да се отхвърли.

124 Що се отнася до втората част от него, изведена от нарушение на процедурата, приложима съгласно член 6 от Регламент № 659/1999, следва да се припомни, че съгласно посочената разпоредба решението за започване на официалната процедура трябва да позволи на заинтересованите страни да участват ефикасно в официалната процедура, по време на която те ще имат възможност да представят доводите си. За тази цел е достатъчно страните да познават аргументите, довели Комисията до временното заключение, че въпросната мярка може да представлява помощ, която е несъвместима с общия пазар (Решение на Първоинстанционния съд от по дело Правителство на Гибралтар/Комисия, Т-195/01 и Т-207/01, Recueil, стр. II-2309, точка 138 и Решение на Първоинстанционния съд от по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, Т-269/99, Т-271/99 и Т-272/99, Recueil, стр. II-4217, точка 105).

125 Всъщност при провеждане на процедурата по разследване на дадена държавна помощ Комисията трябва да държи сметка за оправданите правни очаквания, които са могли да бъдат породени от данните, съдържащи се в решението за започване на процедурата по разследване (Решение на Първоинстанционния съд от 5 юни 2001 г. по дело ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Комисия, Т-6/99, Recueil, стр. II-1523, точка 126), и впоследствие за оправданите правни очаквания, че тя не основава окончателното решение върху липсата на сведения, за които заинтересованите страни не са могли да преценят, че трябва да ѝ предоставят, имайки предвид горепосочените данни.

- 126 В конкретния случай жалбоподателят поддържа, че в решението за започване на официалната процедура по разследване Комисията не изразява никакво съмнение относно съвместимостта с общия пазар на сумите от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) и 508 456,24 EUR (84 600 000 ESP), отнасящи се съответно за отстраняването на почвения пласт над мината в сектор Buseiго и за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba.
- 127 Въпреки това Първоинстанционният съд установява, че решението за започване на официалната процедура по разследване съдържа данни, които позволяват на заинтересованите страни да представят доводите си във връзка със съвместимостта с общия пазар на въпросните суми от помощта.
- 128 По отношение на помощта, предназначена за покриване на сумата от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) във връзка с отстраняването на почвения пласт над мината в сектор Buseiго, следва да се отбележи, че в точка 5 от решението за започване на официалната процедура, озаглавена „Искане на информация“, Комисията иска да ѝ бъде представен доклад на независими минни експерти, съдържащ по-специално „обосновката относно въпроса дали разходите за преместванията на земни маси в откритата мина в Buseiго са заведени за финансовата година на изпълнението като оперативни разходи или като разходи за инвестиции“.
- 129 Както Комисията основателно подчертава обаче в отговорите си на писмените въпроси на Първоинстанционния съд, от член 5 от Решение № 3632/93 следва, че от помощи за покриване на изключително големи разходи могат да се ползват само разходите, които не са свързани с текущото производство. Това правило, имащо за цел да се гарантира, че един и същ разход не се ползва кумулативно от помощи за производството и от помощи за покриване на изключително големи разходи, е приложено в точка V, четвърта алинея от Решение 98/637, както и в съображение 41 от Решение 2001/162.

- 130 Следователно жалбоподателят не е могъл да не знае предвид приложимата регулаторна рамка, чиито правила са били припомнени в решения 98/637 и 2001/162 за даване на разрешение, че завеждането в счетоводните сметки на предприятието на разхода за преместване на земни маси в сектор Buseiro като производствен разход е можело да доведе Комисията до констатацията, че помощите за покриване на изключително големи разходи, предназначени да покрият същите, не спазват условията, установени в член 5 от Решение № 3632/93.
- 131 Във връзка с това Първоинстанционният съд установява, че макар жалбоподателят да твърди, че разходите за преместване на земни маси в сектор Buseiro произтичат от закриването на минните инсталации, същият не оспорва факта, че те са частично покрити от оперативни помощи по смисъла на член 3 от Решение № 3632/93 и че следователно се ползват от натрупване на помощи.
- 132 Предвид гореизложеното Първоинстанционният съд счита, че искането на информация от Комисията, посочено в точка 128 по-горе, е позволявало на жалбоподателя да представи доводите си и да предостави сведенията, които е могъл да счете за необходими по този въпрос при пълно познаване на ситуацията.
- 133 Що се отнася до помощта, предназначена за покриване на сумата от 508 456,24 EUR (84 600 000 ESP) за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba, Първоинстанционният съд установява, че в точка 4.2 от решението за започване на официалната процедура по разследване, отнасяща се за помощите за покриване на изключително големи разходи за 2001 г., Комисията отбелязва, че „разходите, съответстващи на съоръженията, свързани със сигурността във вътрешността на мината не [са] съответства[ли] [...] на реструктурирането през 1998—2001 г., като се има предвид, че те [са представлявали] вентилационни шахти, необходими за експлоатацията на други запаси от сектор Sorriba“.

- 134 Освен това в точка 5 от това решение, отнасяща се до искането на сведения, Комисията иска докладът на независимите минни експерти да предостави обяснения по въпроса дали целта на изкопните работи през 2001 г., предназначени да гарантират сигурността на съседните сектори и изменението на вентилационната система, е била осигуряване сигурността на изоставените мини или извършване на работи, необходими за експлоатацията на нови запаси.
- 135 Следователно е необходимо да се констатира, че Комисията изразява съмнения относно съответствието с член 5 от Решение № 3632/93 на помощите, предназначени за покриване на разходите за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba. От това следва, че по време на административната процедура жалбоподателят е можел да представи коментари, с които да бъде полезен.
- 136 Тъй като никой от доводите, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на втората част от третото правно основание не може да бъде приет, същата следва да бъде отхвърлена.
- 137 От посоченото по-горе следва, че третото правно основание трябва да се отхвърли като необосновано в своята цялост.

По четвъртото правно основание, изведено от явни грешки в преценката

- 138 Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката, като е обявила седем суми на помощи за несъвместими с общия пазар. Първоинстанционният съд ще разгледа последователно оплакванията на жалбоподателя във връзка с всяка от тези суми на помощи.

Относно сумата от 295 409,47 EUR (49 152 000 ESP) за изграждане на 1 030 м галерии в подсектор La Prohida

— Оспорваното решение

¹³⁹ В съображение 75 от оспорваното решение Комисията счита по-конкретно, че разходът за изграждането на 1 030 м галерии, необходими за експлоатацията на изоставени 170 000 т въглища, в счетоводните документи на предприятието е бил отнесен към оперативните разходи. Доколкото 40 % от последните са покрити с държавни помощи, Комисията счита, че за да се избегне несъвместимо натрупване на помощи, е можело да се обосноват най-много 60 % от разходите за изграждане на тези 1 030 м галерии, т.е. 443 114,21 EUR (73 728 000 ESP). Така тя е преценила, че оставащата сума, а именно 295 409,47 EUR (49 152 000 ESP), не е била съвместима с общия пазар.

— Доводи на страните

¹⁴⁰ Жалбоподателят твърди, че преценката на Комисията е необоснована предвид окончателното закриване на цялата мина в подсектор La Prohida и като се отчита фактът, че институцията е счела за съвместими с общия пазар помощите, предназначени за покриване на разходите, свързани с окончателното изоставяне на общо 3 070 м галерии на други места в подсектор La Prohida.

¹⁴¹ Макар Комисията да счита, че оценката на разходите за изграждане на тези 1 030 м галерии е прекомерна, тя не оповестила никакъв сравнителен критерий, позволяващ да се определи какъв е трябвало да бъде този разход при пазарни условия.

142 Жалбоподателят оспорва, че значителна част от тези 1 030 м изоставени галерии е била предназначена за добива на въглища и отбелязва, че Комисията не посочва конкретната част от галериите, използвана за твърдяното добиване на запасите от въглища, нито продължителността на това твърдяно използване. Той настоява върху факта, че горепосочената галерия не е била практически използвана преди закриването ѝ, доколкото е била прокопана изключително с цел да се предостави достъп до 170 000 т въглища, чийто добив е изоставен, поради което оценяването ѝ е извършено в зависимост от разходите за изграждането ѝ.

143 В отговор на доводите на Комисията, съгласно които 40 % от разходите, свързани с окончателното изоставяне на 1 030 м галерии в подсектор La Prohida, били покрити от оперативни помощи, жалбоподателят твърди, че оперативните помощи и помощите, предназначени за покриване на изключително големи разходи, имат различни цели и следователно трябва да бъдат разграничавани. Фактът, че тези разходи са били вписани в годишните отчети като оперативни разходи, не възпрепятствал приравняването им на изключително големи разходи, тъй като те не произтичали от текущото производство, а от закриването на минните инсталации.

144 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

145 Уместно е да се отбележи, че в писменото си становище жалбоподателят признава изрично, че разходите за изграждане на 1 030 м галерии фигурират в счетоводните сметки на предприятието като оперативни разходи. Жалбоподателят не оспорва и факта, изложен в съображение 75 от оспорваното решение, че тези разходи са покрити с оперативни помощи по смисъла на член 3 от

Решение № 3632/93. Доколкото по време на съдебното заседание жалбоподателят е твърдял, че съотношението на разходите, покрити с оперативни помощи, не е било установено с достатъчна прецизност от Комисията, следва да се констатира, че той не представя никакви данни, позволяващи доказването на грешка от страна на институцията.

146 При тези обстоятелства не следва да се приеме, че Комисията допуска явна грешка в преценката, като признава помощите за покриване на изключително големи разходи за съвместими само в размер на 60 % от разглежданите разходи. Всъщност както Комисията правилно отбелязва, признаването на помощите за закриване в размер на 100 % от тези разходи би породило натрупване на помощи, достигащо 140 %, което е явно несъвместимо с общия пазар.

147 Необходимо е впрочем да се констатира, че тъй като мотивът, поради който въпросната сума на помощта е била обявена за несъвместима, се основава на това, че разходът във връзка с изграждането на 1 030 м галерии е отнесен към оперативните разходи, доводът на жалбоподателя, според който Комисията е счела погрешно, че разходът за изграждането на тези галерии е прекомерен, е неприложим.

148 На последно място жалбоподателят не би могъл да се позовава и на това, че Комисията приема за съвместими помощите, предназначени за покриването на разходи във връзка с окончателното изоставяне на общо 3 070 м галерии на други места в подсектор La Prohida. В действителност Комисията разрешава тези помощи предвид факта, че в счетоводните сметки на предприятието разходите, за които те се отнасят, са спадали към дълготрайните материални активи.

149 Следователно това правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Относно сумата от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) за преместването на 1 005 080 m³ земни маси в сектор Buseiro

— Оспорвано решение

150 В съображение 81 от оспорваното решение Комисията отбелязва, че сумата от 1 902 805,52 EUR (316 600 200 ESP), свързана с преместването на 1 005 080 m³ земни маси в сектор Buseiro, е била заведена в счетоводните сметки на предприятието като оперативен разход. Комисията констатира, че жалбоподателят е получил помощи, предназначени за покриване на оперативните загуби, в размер на 27 % от производствените разходи. Следователно 27 % от тези 1 902 805,52 EUR (316 600 200 ESP), съответстващи на оправданите от предприятието разходи по преместването, а именно 513 757,49 EUR, не са могли да бъдат покрити с помощ за закриването, тъй като вече са били покрити с помощи, предназначени да компенсират загубите на откритата мина.

— Доводи на страните

151 Жалбоподателят твърди, че Комисията се е задоволила да приеме, че преместеният допълнителен обем земна маса е бил надценен, без обаче да представи информация, позволяваща да се определи обемът, чието преместване е можело да се счете за разумно. В тази връзка жалбоподателят оспорва релевантността на довода на Комисията, основан на това, че изоставената въглищна жила е имала завишено ниво на пепел, тъй като независимо от процентното съдържание на пепел на изоставените запаси от 585 000 т, обемът земна маса, преместен с оглед получаването на достъп до нивото от 545 м надморска височина, на което са се намирали тези запаси, не е бил променен.

- 152 Жалбоподателят поддържа освен това, че стойността на преместването на 1 005 080 m³ допълнителна земна маса, а именно 315 ESP на m³, е съответствала на пазарните условия в момента на извършването му, както се потвърждавало от доклада на независимите минни експерти. Той добавя, че тази цена е по-ниска от разхода, понесен от него за работите по модернизирането, отправянето, натоварването и превоза на земните маси през 1995 г. и 1996 г., възлизащ средно на 352,6 ESP на m³.
- 153 В отговор на доводите на Комисията, според които 27 % от разходите за преместване на земни маси в сектора Buseigo били покрити от оперативни помощи, жалбоподателят твърди, че оперативните помощи и помощите, предназначени за покриване на изключително големите разходи, имат различни цели и следователно трябва да бъдат разграничавани. Фактът, че тези разходи са били вписани в годишните отчети като оперативни разходи, не възпрепятствал приравняването им на изключително големи разходи, тъй като те не произтичали от текущото производство, а от закриването на минните инсталации.
- 154 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

- 155 Уместно е да се отбележи, че в писменото си становище жалбоподателят признава изрично, че разходите за преместването на 1 005 080 m³ земни маси фигурират в счетоводните сметки на предприятието като оперативни разходи, както е посочено и в доклада на независимите минни експерти. Жалбоподателят не оспорва и факта, изложен в съображение 81 от оспорваното решение, че около 27 % от тези разходи са били покрити с оперативни помощи. Както Първоинстанционният съд постановява в точка 145 по-горе, доколкото по време на съдебното заседание жалбоподателят е твърдял, че съотношението на разходите, покрити с оперативни помощи, не е било установено с достатъчна

прецизност от Комисията, следва да се констатира, че той не представя никакви данни, позволяващи доказването на грешка от страна на институцията.

156 При тези обстоятелства не следва да се приеме, че Комисията допуска явна грешка в преценката, като признава помощите за покриване на изключително големи разходи за съвместими само в размер на 73 % от общата стойност на преместването на въпросните 1 005 080 m³ земна маса. Всъщност, както Комисията правилно отбелязва, признаването на помощите за закриване в размер на 100 % от тези разходи би породило натрупване на помощи, достигащо 127 %, което е явно несъвместимо с общия пазар.

157 Освен това следва да се констатира, че тъй като в оспорваното решение мотивът, поради който сумата от 513 757,49 EUR е била обявена за несъвместима с общия пазар, се основава на това, че разходите, отнасящи се до преместването на земни маси, са били заведени в счетоводните сметки на предприятието като оперативни разходи, доводите на жалбоподателя, целящи да оспорят съображенията на Комисията, изложени допълнително, относно надценяването на преместения обем земни маси и на стойността на тази работа, са неприложими.

158 Следователно това твърдение за нарушение трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Относно сумата от 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP), съответстваща на поетите пред правителството на Астурия гаранции за рехабилитация на терените

— Оспорвано решение

159 В съображение 85 от оспорваното решение Комисията отбелязва, че разходът от 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP), съответстващ на поетите пред правителството

на Астурия гаранции за рехабилитация на терените след приключване на експлоатацията на откритото находище, спада към производствените разходи на въглищата, добивани в западната зона на сектор Buseigo. Тя смята, че „рехабилитацията на терените представлява последната част от производствения цикъл на открита мина и [че] стойността на рехабилитацията е съставна част на общата стойност на добиваните въглища“. Комисията отбелязва, че жалбоподателят „не [е] обоснова[л], че изоставянето на табана [е довело] до допълнителни разходи за рехабилитация“, а напротив — той е обосновал тези разходи „със законоустановеното задължение, наложено с Кралски указ 1116/1984 от 9 май 1984 г. и Правилник на Министерство на промишлеността и енергетиката от 13 юни 1984 г., който го допълва, съгласно който след приключване на експлоатацията засегнатите пространства [е] трябва[ло] да бъдат рехабилитирани“. Комисията отбелязва, че „[п]редприятието е получило държавни помощи, за да покрие всички оперативни загуби, включително рехабилитацията на откритата мина в Buseigo, [и че] [н]овата помощ би се добавила към тези, получени за покриване на оперативните загуби“. Вследствие на това институцията приема, че сумата от 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP) не може да бъде разрешена.

— Доводи на страните

160 Жалбоподателят посочва, че Кралският указ 1116/1984 от 9 май 1984 г. и Правилникът за приложение от 13 юни 1984 г. на Министерство на промишлеността и енергетиката налагат на минните предприятия да възстановят състоянието на терените, разположени в изоставените открити въгледобивни мини.

161 Жалбоподателят възстановил състоянието на въпросните 77 ха терени, засегнати от експлоатацията на откритото находище в Buseigo. Част от тази площ, а именно 24,87 ха, съответствала на площта на табана в източната зона на находището в Buseigo, което било изоставено заради новото ниво. Жалбоподателят посочва, че в съответствие със законовите си задължения е учредил залози в общ размер на 1 693 504,15 EUR (281 775 381 ESP) като гаранция за възстановяване състоянието на терените и че цената на извършените възстановителни

работи на тези 24,87 ха от табана е изчислена пропорционално в зависимост от така учредените залози, като по този начин тя възлиза на 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP).

162 Жалбоподателят твърди, че изоставянето и възстановяването на терените са били предизвикани от модернизацията, рационализацията и реструктурирането, предприети от него с цел да се възползва от помощите за покриване на изключително големи разходи, предвидени в член 5 от Решение № 3632/93, а не от края на цикъла за производство на въглища на обекта в Buseiro. Той отбелязва, че не е логично Комисията да счита за оправдани разходите, отнасящи се до изоставянето на табана, но не и тези, свързани с възстановяването на неговото състояние, при положение че възстановяването е пряко свързано с изоставянето на табана.

163 Жалбоподателят поддържа, че обосновката на Комисията би довела до това да се смята, че разходите, направени във връзка с изпълнението на законоустановено задължение, не биха могли да се квалифицират като изключително големи разходи по смисъла на член 5 от Решение № 3632/93, което предполагало, че параграф I, буква д) от приложението към същото решение, квалифициращ като изключително големи разходи остатъчните плащания, които са резултат от данъчни, правни или административни разпоредби, би бил лишен от практическо значение.

164 В отговор на писмените въпроси на Първоинстанционния съд жалбоподателят посочва, че оспорваното решение съдържа грешка, доколкото в него се посочва, че въпросните 24,87 ха табан се намират в западната зона на сектор Buseiro, а те всъщност се намират в неговата източна зона. Той уточнява освен това, че тези терени не са били необходими за въгледобивните дейности, осъществявани в западната зона на сектор Buseiro, и че не са били използвани за тази цел. По време на съдебното заседание обаче жалбоподателят се отказва от това твърдение и посочва, че въпросните терени са били използвани за съхранението на отпадъци, получени при добива на въглища в западната част на сектор Buseiro.

165 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

166 Първоинстанционният съд отбелязва, че жалбоподателят твърди единствено, че изоставянето и възстановяването на състоянието на терените са били предизвикани от реструктуриранията, предприети с цел получаване на помощи съгласно член 5 от Решение № 3632/93.

167 Доколкото, съгласно Кралски указ 1116/1984 от 9 май 1984 г. и както е установено между страните, разходите за рехабилитация на терените трябва при всички случаи да се понесат от предприятията в края на производствения цикъл, те са присъщи на минната дейност. Следователно Комисията е можела да счете, че тези разходи се включват обикновено към производствените разходи, без да допусне явна грешка в преценката.

168 Предвид факта, че жалбоподателят е получил помощи за покриване на оперативните загуби, Комисията е можела да счете, че тези разходи вече са били покрити от оперативни помощи и че помощ за покриването на изключително големи разходи би се добавила към помощите, получени за покриване на оперативните загуби.

169 В този контекст е уместно да се констатира, че от доводите на жалбоподателя не следва, че по време на административната процедура той е предоставил на Комисията информация с цел да обоснове, че поради изоставянето добива на част от запасите на сектора Buseiro, част от разходите, свързани с рехабилитацията на въпросните 24,87 ха табан, не е била покрита с дохода от минните дейности.

170 Предвид гореизложеното Първоинстанционният съд смята, че Комисията не допуска явна грешка в преценката като счита, че помощта в размер на 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP) е несъвместима с общия пазар.

171 Що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от това, че разходите за рехабилитация на терените би трябвало да могат да се ползват от помощи за покриване на изключително големи разходи, след като други разходи, отнасящи се до изоставянето на табана, са счетени за оправдани, достатъчно е да се отбележи, че разходите за рехабилитация представляват разходи, които жалбоподателят при всички случаи е трябвало да направи в края на производствения цикъл. Следователно Комисията е можела, без да си противоречи, да прецени от една страна, че други разходи, отнасящи се до изоставянето на табана, е можело да бъдат покрити с помощи за реструктурирането, тъй като е нямало да се наложи да бъдат направени от жалбоподателя, ако той не бе намалил производствения си капацитет, и от друга страна, че разходите за рехабилитация на въпросните 24,87 ха терен нормално са спадали към оперативните разходи, доколкото, както бе отбелязано в точка 167 по-горе, тези разходи е трябвало при всички случаи да бъдат направени от жалбоподателя при настъпване на края на производствения цикъл.

172 Освен това жалбоподателят неоснователно поддържа, че обосновката на Комисията би довела до лишаване на параграф I, буква д) от приложението към Решение № 3632/93 от практическо значение. Обосновката на Комисията се основава всъщност на обстоятелството, че разходите за рехабилитация на терените е трябвало при всички случаи да бъдат направени от жалбоподателя в даден момент, тъй като тази дейност спада към последната фаза от производствения цикъл. Параграф I, буква д) от приложението към Решение № 3632/93 позволява все пак покриването на плащания, които са резултат от данъчни, правни или административни разпоредби, които предприятието никога не би се наложило да извърши, ако нямаше мерки за реструктуриране.

173 Следователно това твърдение за нарушение трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Относно сумата от 372 176,75 EUR (61 925 000 ESP), съответстваща на покупната цена на терени в съседство със западната зона на сектор Buseiro, изоставени вследствие промяната на нивото

— Оспорвано решение

174 В съображение 86 от оспорваното решение Комисията посочва следното:

„Терените, придобити от предприятието за откритата мина, фигурират в дълготрайните му материални активи, но това не са вещи, които се обезценяват. Комисията не може да разреши помощта в размер на 372 176,75 EUR (61 925 000 [ESP]), съответстваща на покупната цена на терените, които не се считат за загубени активи, тъй като помощта не съответства на никоя от точките от приложението към Регламент (ЕО) № 1407/2002.“

— Доводи на страните

175 Жалбоподателят твърди, че покупката на въпросните терени е позволила провеждането на изкопни работи и изграждането на насипи, необходими за разработване на находището в съответствие с първоначалния проект. Ползата от тези работи обаче била изгубена след промяна на нивото в западната зона на находището. Жалбоподателят уточнява, че разликите в цените на придобитите терени се дължи на по-високата в сравнение с пазарните условия цена, която продавачът успял да наложи поради неотложната необходимост да се придобие голям парцел земя.

- 176 Жалбоподателят посочва, че тези терени не са загубени активи и не представляват имущества, които се обезценяват. Според него въпросните разходи биха могли да се квалифицират като изключителни присъщи амортизации по смисъла на параграф 1, буква к) от приложението към Решение № 3632/93.
- 177 Той поддържа освен това, че Комисията си противоречи, тъй като за да счете за оправдана помощта, предназначена за покриване на остатъчната стойност на подсектор La Prohida в размер на 2 053 495,41 EUR (341 672 888 ESP), институцията включва цената на придобиване на терените, изоставени вследствие закриването на подсектора, в размер на 10 436 600 ESP.
- 178 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

- 179 Параграф 1, буква к) от приложението към Решение № 3632/93 позволява покриването чрез помощите, посочени в член 5 от решението, на разходите, свързани с „изключителна присъща амортизация, при условие че тя е резултат от реструктурирането на промишлеността (без да се взема под внимание каквато и да е преоценка, направена след 1 януари 1986 г., при условие че същата е по-висока от ръста на инфлацията)“.
- 180 В конкретния случай е достатъчно да се отбележи, че жалбоподателят признава в писменото си становище, че въпросните терени не са били обект на обезценка след преустановяването на дейностите, за които са били предназначени. Ето защо жалбоподателят не може законосъобразно да поддържа, че тези разходи могат да спадат към категорията, посочена в параграф 1, буква к) от приложението към Решение № 3632/93.

181 Следователно не следва да се приеме, че Комисията допуска явна грешка в преценката, като приема, че въпросните разходи не са могли да бъдат покрити с помощи за реструктурирането.

182 При все това жалбоподателят твърди, че практиката на Комисията е непоследователна и противоречива, доколкото институцията приемала, че помощта, предназначена за покриване на остатъчната стойност на подсектор La Prohida, покрива и цената за придобиване на изоставените терени. Все пак следва да се отбележи, че това обстоятелство не променя горепосочената констатация, съгласно която Комисията не допуска явна грешка в преценката, приемайки, че покупната цена на терените, придобити от предприятието за откритата мина, не съответства на изключителна присъща амортизация, посочена в параграф 1, буква к) от приложението към Решение № 3632/93, тъй като е установено, че тези терени не представляват имущества, които се обезценяват.

183 Следва да се отбележи освен това, че доколкото Комисията би приела цени на терени, които не са били обект на обезценка, да бъдат покрити с помощи за изключително големи разходи въз основа на параграф 1, буква к) от приложението към Решение № 3632/93 или на равностойна разпоредба от Регламент № 1407/2002, подобно приемане не би довело до опорочаването с явна грешка в преценката на решението, оспорено на това основание. Би имало повече основание да се счита, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, ако се приеме, че покупната цена на необезценени терени, изоставени вследствие закриването на подсектор La Prohida, може да бъде покрита с помощи за покриването на изключително големи разходи. В тази връзка е достатъчно да се отбележи, че по силата на принципа на законността жалбоподателят не може да изтъква в своя полза незаконосъобразност, извършена в рамките на преценката на съвместимостта с общия пазар на други суми за помощи (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело SCA Holding/Комисия, T-327/94, Recueil, стр. II-1373, точка 160).

184 От посоченото по-горе следва, че настоящото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли като необосновано.

Относно сумата от 1 403 316,30 EUR (233 492 186 ESP), отнасяща се до разходите, направени вследствие възстановяването на субсидиите, отпуснати в рамките на РЕАС

— Оспорвано решение

185 В съображение 87 от оспорваното решение, отнасящо се за сумата от 1 403 316,30 EUR (233 492 186 ESP), свързана с подлежащите на възстановяване субсидии, получени от жалбоподателя в рамките на програмата, озаглавена „Plan Estratégico de Acción Competitiva“ (РЕАС) (стратегически план за конкурентно действие), насочена към насърчаване производството на въглища при икономически изгодни условия и към увеличаване на производителността, Комисията посочва, че тези заеми са били „отпуснати през периода 1990—1993 г., през който [са били] изпълнявани проектите“ и че от приложение III към споразумението, подписано с Министерство на промишлеността и енергетиката, следвало, че подлежащият на връщане заем от 315 500 000 ESP е бил предназначен приоритетно за въвеждането на нова експлоатационна система чрез извличане. Според Комисията „приложение III към споразумението относно РЕАС се позовава[ло] на „ясни признаци за изключително производство на открито, което затвърждава[ло] прогнозната рентабилност като цяло“ и на цел за годишно производство от 240 000 т, подлежащи на пласиране на пазара, която е била надмината“.

186 Комисията установява, че възстановяването на 233 492 186 ESP (1 403 316 EUR) през 1999 г. и 2000 г. съответствало на възстановяването на заемите, получени между 1990 г. и 1993 г., и е нямало никаква връзка с плана за съкращаване на дейностите на предприятието, за който Комисията е била уведомена във връзка с периода 1998—2001 г. Комисията обръща внимание също, че от писмото на Министерство на промишлеността и енергетиката с изходяща дата 22 декември 1997 г., както и от други предоставени ѝ документи следва, че

възстановяванията на суми, извършени от предприятието през 1999 г. и 2000 г., значително превишавали предвижданията в първоначалния план поради закъснели плащания. Тя отбелязва, че подлежащият на връщане заем от 313 500 000 ESP е бил придружен от неподлежащи на компенсирани субсидии в размер на 209 милиона ESP и 23 милиона ESP, предназначени за инвестиционни дейности и дейности за технологично развитие.

- 187 Комисията припомня, че жалбоподателят е получавал ежегодно помощи, предназначени за покриването на приблизително 40 % от разходите на подземната мина, както и на 27 % от разходите на откритата мина. Впрочем цялата остатъчна стойност на дълготрайните материални активи към 31 декември 2000 г. на подсектор La Prohida и на значителна част от сектор Buseiro е трябвало да получи разрешение в рамките на оспорваното решение. Така Комисията приема, че помощта в размер на 233 492 186 ESP (181 292 186 ESP за 1998 г. и 52 200 000 ESP за 2000 г.), съответстваща на възстановяването на субсидиите, отпуснати в рамките на РЕАС, която би могла да включва инвестиции в минните дейности на подсектор La Prohida, би довела до натрупване на помощи, несъвместимо с общия пазар.

— Доводи на страните

- 188 Жалбоподателят заявява, че е получил по-конкретно сума в размер на 313 500 000 ESP като субсидия, подлежаща на възстановяване, която съгласно договора, сключен на 30 декември 1989 г. с Министерство на промишлеността и енергетиката, е била предвидена за съоръженията и активите, предназначени за увеличаване на продукцията от мината. Графикът на плащанията за възстановяване на тази сума обхващал периода между 1994 г. и 2000 г. През 1999 г. и 2000 г. жалбоподателят възстановил общо 233 492 186 ESP.

- 189 Жалбоподателят твърди, че е трябвало да възстанови тази сума, първоначално предназначена за увеличаването на производствения му капацитет, като

същевременно е започнал процес на прогресивно намаляване на този капацитет през 1998 г. и 2000 г. в находищата на Buseiro и La Prohida. Следователно за него било невъзможно да компенсира и амортизира възстановяването на горепосочената сума чрез увеличения на капацитета си на извличане.

190 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

191 Уместно е да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че разрешаването на помощите за реструктуриране би довело до несъвместимо натрупване на помощи, тъй като, от една страна, предприятието е получило помощи, предназначени за покриване на приблизително 40 % от разходите на подземната мина и на 27 % от разходите на откритата мина, а от друга страна, помощите, предназначени за покриване на цялата остатъчна стойност на дълготрайните материални активи към 31 декември 2000 г. на подсектор La Prohida и на значителна част от сектор Buseiro, са разрешени с оспорваното решение. Жалбоподателят не оспорва също, че възстановяванията на суми, извършени от него през 1999 г. и 2000 г., значително превишават предвижданията в първоначалния план поради закъснели плащания.

192 Първоинстанционният съд установява освен това, че жалбоподателят не доказва, че в рамките на административната процедура е съобщил на Комисията точни данни, които да ѝ позволят при необходимост да определи частта от заема, отпуснат в рамките на РЕАС, която още не е била амортизирана чрез увеличението на капацитета на извличане, извършено преди приемането на мерките за реструктуриране, и която също така не е била включена в остатъчната стойност на минните дейности, обхванати от помощите за покриване на изключително големи разходи.

193 Предвид гореизложеното Първоинстанционният съд счита, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката в съображение 87 от оспорваното решение, като е отказала да даде разрешение за сумата от 1 403 316,30 EUR (233 492 186 ESP), отнасяща се до разходите, направени вследствие възстановяването на субсидиите, отпуснати в рамките на PEAC.

194 Следователно, това твърдение за нарушение трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Относно сумата от 602 146,29 EUR (100 188 713 ESP) за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектора Sorriba

— Оспорвано решение

195 В съображения 83 и 105 от оспорваното решение Комисията отбелязва, че помощта в размер на 602 146,29 EUR (100 188 713 ESP), предмет на която е изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения за сектор Tres Hermanos, съответствала на инвестиции в минните инфраструктури. Тя счита, че новите инвестиции не са могли да бъдат разглеждани като наследени задължения съгласно Регламент № 1407/2002 или Решение № 3632/93. Комисията отбелязва в допълнение, че от уведомлението на Кралство Испания от 19 декември 2002 г. следва, че в рамките на план 2003—2007 за реструктуриране на каменноуглените мини то не е имало намерение да предостави помощи за инвестиции от типа, предвиден в член 5, параграф 2 от Регламент № 1407/2002. Според Комисията подобна помощ за инвестиции щяла освен това да бъде несъвместима с помощите, предназначени за покриване на оперативните загуби на сектор Sorriba, предоставяни на жалбоподателя от Кралство Испания. Тази помощ всъщност не е съответствала на параграф 1, буква л) от приложението

към Решение № 3632/93, тъй като въпросните инвестиции са имали за предмет разработването на запасите на подсектор Tres Hermanos. Помощта не е съответствала също на приложението към Регламент № 1407/2002. Според Комисията новите инвестиции не са могли следователно да бъдат разглеждани като наследени задължения.

— Доводи на страните

¹⁹⁶ Жалбоподателят посочва, че постепенното изоставяне на подсектор La Prohida е предполагало ново приспособяване на вентилационната система, съществуваща в мината, която оставала активна. Така са били прокарани 463 м вентилационни шахти за общата сума от 581 825,70 EUR (96 807 659,90 ESP).

¹⁹⁷ Той твърди, че Комисията допуска явна грешка в преценката, като приема, че работите по вентилационната система са обслужвали мината в подсектор Tres Hermanos. Той подчертава, че изоставянето на подсектор La Prohida се е състояло на етапи, налагайки постепенното адаптиране на вътрешната вентилационна система за галериите, които оставали временно в експлоатация, в съответствие с изискванията на испанската правна уредба. Доколкото вентилационните шахти и галериите, за които тези шахти са се отнасяли, са затворени понастоящем, не следвало да се смята, че адаптирането на вентилационната система е представлявало нова инвестиция.

¹⁹⁸ Жалбоподателят добавя, че освен прокарането на горепосочените вентилационни шахти и възстановяването на една напречна галерия са били извършени и други ремонтни работи, необходими за възстановяването на вентилацията на мината, с цел да се свържат четвъртото ниво на подсектор Tres Hermanos и първо ниво на подсектор La Prohida. Той посочва, че прокарането на тези вентилационни шахти е следствие от изоставянето на подсектор La Prohida и е нямало да бъде извършено, ако този подсектор не бе затворен окончателно.

199 По време на съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че дотогава вентилационната система на подсектор Tres Hermanos винаги е работела и се е основавала на вентилатор, разположен в подсектор La Prohida, като оттогава насам този подсектор е бил напълно закрит.

200 Комисията оспорва основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

201 От член 5 от Решение № 3632/93 следва, че помощите за покриване на изключително големи разходи имат за цел да покрият разходите, произтичащи или произтекли в резултат на модернизирането, рационализацията или реструктурирането на въгледобивната промишленост и които не са свързани с текущото производство.

202 Както самият жалбоподател признава, изоставянето на подсектор La Prohida е наложило извършването на някои ремонтни работи, за да се осигури вентилацията на подсектор Tres Hermanos, който оставал в действие. Така дори да се допусне, че въпросните работи във връзка с вентилационната система са се наложили поради закриване на мина La Prohida, те остават свързани с текущото производство на мина Tres Hermanos по смисъла на член 5 от Решение № 3632/93.

203 Макар жалбоподателят да твърди, че въпросните работи са били необходими, за да се осигури вентилацията на подсектор La Prohida по време на периода преди изоставянето му, Първоинстанционният съд счита, че предвид връзката между инвестираните суми и временния характер на вентилацията на подсектор La Prohida по време на периода, през който той е бил в процес на изоставяне,

Комисията е могла да сметне, без да допусне явна грешка в преценката, че извършените работи са имали в действителност за предмет осигуряването на вентилацията в подсектор Tres Hermanos и следователно че същите са били свързани с текущото производство. Тази преценка на Комисията е подкрепена от обстоятелството, потвърдено от жалбоподателя по време на съдебното заседание, че въпросната вентилационна система е все още в действие и осигурява вентилацията в подсектор Tres Hermanos.

204 Следователно Първоинстанционният съд счита, че предвид притежаваната от нея информация Комисията не допуска явна грешка в преценката, като отказва да даде разрешение за сумата от 602 146,29 EUR (100 188 713 ESP), отнасяща се до изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектор Sorriba.

205 От посоченото по-горе следва, че настоящото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли като необосновано.

Относно сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), предназначена за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране, които биха произтекли в бъдеще от закриването на подсектор La Prohida

— Оспорвано решение

206 В съображения 84 и 106 от оспорваното решение Комисията отбелязва, че обезпечението в размер на 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), предназначено за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране, които биха произтекли в бъдеще от закриването на подсектор La Prohida, от частичното закриване на сектор Buseiro или и от двете, не е било включено в уведомлението за помощите, предвиждани от Кралство Испания за 2001 г. Според Комисията тази сума не е можела да бъде обявена за съвместима, тъй като е превишавала посоченото в уведомлението и предварително изплатеното от Кралство Испания за посочената година.

— Доводи на страните

- 207 Жалбоподателят изтъква на първо място, че Комисията допуска явна грешка в преценката, като счита, че въпросното обезпечение е касало не само подсектор La Prohida, но и сектор Buseiro. В това отношение докладът на независимите минни експерти показвал, че това обезпечение било предназначено изключително за покриване на бъдещите разходи на подземното находище на подсектор La Prohida.
- 208 Жалбоподателят твърди на следващо място, че уведомленията, извършени от Кралство Испания по отношение на помощите, отпускани с оглед покриването на изключително големи разходи, не правят разлика между позициите разходи в зависимост от предназначението им. Тези уведомления се отнасяли за общите суми на помощите за възгодобивната промишленост, което се потвърждавало от факта, че решенията на Комисията за даване на разрешение се отнасяли за общи суми и не представляли анализ на отделните разходи на всяко от предприятията, за които помощите са били предназначени. Жалбоподателят добавя, че Решение № 341/94/ЕОВС на Комисията от 8 февруари 1994 г. относно прилагането на Решение № 3632/93 (ОВ L 49, стр. 1) не налагало на държавите-членки да посочват точните разходи, за които е трябвало да бъдат предназначени помощите за покриване на изключително големи разходи, като съгласно параграф 3 от приложение 2 към Решение № 341/94 уведомлението за помощите по член 5 от Решение № 3632/93 е можело да бъде направено в свободен формат. Следователно Комисията не можела да поддържа, че обезпечението от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), учредено от жалбоподателя за покриване на бъдещите разходи във връзка с вреди на повърхността на земята, не е било включено в уведомлението за помощите, предвидени от Кралство Испания за 2001 г.
- 209 В допълнение, помощите били предоставени на жалбоподателя през 1998 г., 2000 г. и 2001 г. не само с оглед на действително направените разходи, но и в зависимост от предвижданията за бъдещи разходи.

- 210 Жалбоподателят твърди също, че въпросното обезпечение е представлявало само увеличение на обезпечението, учредено от него през 2001 г. Годишните счетоводни отчети на жалбоподателя за 2001 г. всъщност удостоверявали, че е било учредено обезпечение от 70 000 000 ESP за покриване на разносните, произтичащи от преустановяването на дейността в подсектор La Prohida. При все това тази сума се оказала недостатъчна за покриване на посочените разноси.
- 211 Комисията твърди, че това обезпечение не съответства на нито една помощ, за която има уведомление и която е действително изплатена от Кралство Испания. Ставало въпрос за опит на жалбоподателя да постигне обявяването за съвместими с общия пазар на част от помощите, обявени за неправомерни и несъвместими, чрез свързването им с неопределени бъдещи разходи, чието съответствие с действителните разходи за закриване Комисията не би могла да провери. Поради това не можело да се разреши никаква помощ в тази насока. Тя добавя, че разрешените в дадения случай помощи щедро покриват разходите по закриване, без да е необходимо да се предвиждат обезпечения за допълнителни бъдещи разходи. Освен това еквивалентните разходи щели да бъдат значително по-малки в други държави-членки.

— Съображения на Първоинстанционния съд

- 212 На първо място следва да се обърне внимание, че жалбоподателят оспорва невключването на сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP) в уведомлението за помощите, предвидени от Кралство Испания за 2001 г. Вследствие на това той оспорва също, че тази сума не е била включена в помощите, действително изплатени за 2001 г. преди решението на Комисията.
- 213 На следващо място трябва да се отбележи, че от отговорите на Комисията на въпросите на Първоинстанционния съд следва, че за 2001 г. Кралство Испания

е уведомило за помощ в полза на жалбоподателя в размер на 393 971 600 ESP, т.е. 2 367 817 EUR. Както отбелязва Комисията обаче, член 2 от оспорваното решение обявява за съвместима с общия пазар помощта в размер на 2 249 759,37 EUR (374 328 463 ESP) за покриване през 2001 г. на изключително големите разходи по закриване.

214 Следователно даването на разрешение от Комисията за сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP) щяло хипотетично да увеличи общата сума на обявените за съвместими с общия пазар помощи за покриване на изключително големи разходи за 2001 г. до ниво, надвишаващо както размера, за който Кралство Испания е уведомило, така и сумата от 2 303 817 EUR (383 322 896 ESP), която реално е била изплатена на жалбоподателя.

215 Следва обаче да се констатира, че част от сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), а именно сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), остава под общата сума от 2 303 817 EUR (383 322 896 ESP), реално изплатена на жалбоподателя.

216 Комисията обаче не представя никакви данни, позволяващи да се смята, че сумата от 54 057,63 EUR не е била включена в общата сума на помощите, за която Кралство Испания е уведомило Комисията.

217 Доколкото за една част от сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), предназначена за учредяването на въпросното обезпечение, е останала възможността да бъде покрита с помощите, които са били реално изплатени на предприятието, Комисията е била длъжна да определи дали тази сума от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), или поне съответната част от нея, възлизаща на 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), отговаря на законоустановените условия, за да може да се ползва от помощ за покриване на изключително големи разходи.

218 Трябва обаче да се констатира, че оспорваното решение не показва Комисията да е извършила подобен преглед. Тя всъщност не разглежда сумата за учредяване на въпросното обезпечение нито с оглед на член 5 от Решение № 3632/93, нито на член 7 от Регламент № 1407/2002. Както следва от точка 206 по-горе, в съображения 84 и 106 от оспорваното решение институцията се задоволява да установи, че сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP) надвишава посоченото в уведомлението и предварително платеното.

219 Вследствие на това има основание да се счита, че като не разглежда въпроса дали от помощ за покриване на изключително големи разходи би могла да се ползва поне сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), включена в общата сума от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), предвидена за учредяването на обезпечение, предназначено да покрие изключително големите разходи за реструктуриране, които биха произтекли в бъдеще от закриването на подсектор La Prohida, Комисията нарушава приложимите разпоредби.

220 Доколкото в защитата си Комисията твърди също, че въпросното обезпечение представлява опит от страна на жалбоподателя да постигне обявяването за съвместими на част от помощите, обявени за неправомерни и несъвместими, достатъчно е да се отбележи, че това твърдение не е подкрепено с доказателства. Освен това, тъй като това обстоятелство не е сред мотивите на оспорваното решение, с които се обосновава отказът на Комисията да обяви за съвместима с общия пазар помощта, хипотетично предназначена за покриване на сумата на въпросното обезпечение, липсата на мотиви по въпроса не би могла да бъде поправена в хода на съдебното производство (вж. в този смисъл Решение на Съда от 26 ноември 1981 г. по дело Michel/Парламент, 195/80, Recueil, стр. 2861, точка 22).

221 Следователно това твърдение за нарушение трябва да бъде уважено.

222 Предвид гореизложеното четвъртото правно основание следва да бъде уважено по отношение на твърдяното нарушение относно сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), съответстваща на обезпечението, предназначено за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране, които биха произтекли в бъдеще от закриването на подсектор La Prohida, и то само за сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP). Това твърдение за нарушение и четвъртото правно основание като цяло следва обаче да бъдат отхвърлени в останалата им част.

Заклучение

223 Поради всички гореизложени съображения член 3, буква б) от оспорваното решение, доколкото включва сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), както и член 4, параграф 1, буква б) от оспорваното решение следва да бъдат отменени. Жалбата следва да се отхвърли в останалата ѝ част.

По съдебните разноски

224 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Първоинстанционният съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.

225 В конкретния случай, тъй като подадената от жалбоподателя жалба е частично уважена, Първоинстанционният съд счита, че ще оцени справедливо обстоятелствата по делото, като реши, че жалбоподателят ще заплати четири пети от направените от него разноски и четири пети от разноските на Комисията, а последната ще заплати една пета от направените от нея разноски и една пета от разноските на жалбоподателя.

По изложените съображения,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори разширен състав)

реши:

- 1) Член 3, буква б), доколкото се отнася за сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), и член 4, параграф 1, буква б) от Решение 2004/340/ЕО на Комисията от 5 ноември 2003 г. относно помощите за покриване на изключително големи разходи в полза на предприятието González y Díez, SA (помощи за 2001 г. и злоупотреба с помощите за 1998 г. и 2000 г.) и за изменение на Решение 2002/827/ЕОВС се отменят.

- 2) Жалбата се отхвърля в останалата ѝ част.

- 3) Жалбоподателят ще заплати четири пети от направените от него разноски и четири пети от разноските на Комисията, а последната ще

заплати една пета от направените от нея разноси и една пета от разностите на жалбоподателя.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 септември 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

J. Pirrung

Съдържание

Правна уредба	II-3128
Обстоятелства, предхождащи спора	II-3134
Производство	II-3139
Искания на страните	II-3140
От правна страна	II-3141
По първото правно основание, изведено от липсата на компетентност на Комисията да приеме членове 1, 3 и 4 от оспорваното решение	II-3141
Доводи на страните	II-3141
Съображения на Първоинстанционния съд	II-3146
По второто правно основание, изведено от съществени процесуални нарушения в процедурата за отмяна на членове 1, 2 и 5 от Решение 2002/827 и за приемане на оспорваното решение	II-3153
Доводи на страните	II-3153
Съображения на Първоинстанционния съд	II-3156
— По допустимостта	II-3156
— По съществуването на спора	II-3158
По третото правно основание, изведено от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания и съществени процесуални нарушения	II-3161
Доводи на страните	II-3161
Съображения на Първоинстанционния съд	II-3164

По четвъртото правно основание, изведено от явни грешки в преценката	II-3170
Относно сумата от 295 409,47 EUR (49 152 000 ESP) за изграждане на 1 030 м галерии в подсектор La Prohida	II-3171
— Оспорваното решение	II-3171
— Доводи на страните	II-3171
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3172
Относно сумата от 513 757,49 EUR (85 482 054 ESP) за преместването на 1 005 080 m ³ земни маси в сектор Buseiño	II-3174
— Оспорвано решение	II-3174
— Доводи на страните	II-3174
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3175
Относно сумата от 547 066,46 EUR (91 024 200 ESP), съответстваща на поетите пред правителството на Астурия гаранции за рехабилитация на терените	II-3176
— Оспорвано решение	II-3176
— Доводи на страните	II-3177
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3179
Относно сумата от 372 176,75 EUR (61 925 000 ESP), съответстваща на покупната цена на терени в съседство със западната зона на сектор Buseiño, изоставени вследствие промяната на нивото	II-3181
— Оспорвано решение	II-3181
— Доводи на страните	II-3181
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3182

Относно сумата от 1 403 316,30 EUR (233 492 186 ESP), отнасяща се до разходите, направени вследствие възстановяването на субсидиите, отпуснати в рамките на РЕАС	II-3184
— Оспорвано решение	II-3184
— Доводи на страните	II-3185
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3186
Относно сумата от 602 146,29 EUR (100 188 713 ESP) за изграждането на шахти и други вентилационни съоръжения в сектора Sorriba	II-3187
— Оспорвано решение	II-3187
— Доводи на страните	II-3188
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3189
Относно сумата от 601 012,10 EUR (100 000 000 ESP), предназначена за покриване на изключително големите разходи за реструктуриране, които биха произтекли в бъдеще от закриването на подсектор La Prohida	II-1390
— Оспорвано решение	II-3190
— Доводи на страните	II-3191
— Съображения на Първоинстанционния съд	II-3192
Заклучение	II-3195
По съдебните разноски	II-3195